Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1987 — 4 PAGINI — 20 BANI — Miercuri 21 septembrie 1955

Să stringem la timp recoltele de toamnă

TOAMNA ESTE ANOTIMPUL cel mai bogat al anului. Munca depusă în decursul unui an agricol se concretizează acum în știuleții viguroși de porumb, în nectarul din bobițele aurii de struguri, într-un cuvînt, în bogăția recoltei.

In anul acesta avem o toamnă bogată. Oamenii muncii de pe ogoare sub îndrumarea partidului și cu ajutorul statului democrat-popular au realizat succese însemnate pe frontul luptei pentru o recoltă bogată la toate culturile. Anul acesta ei vor culege recolte mai bogate de porumb, de floarea soarelui etc; recolta de struguri este într-adevăr neobișnuită. Eforturile lor vor fi însă cu adevărat răsplătite cînd bogăția recoltei va fi strînsă la timp de pe cîmp, din vii, din pomi și pusă în magazii, pătule, crame. Acum, cantitatea și calitatea recoltei depinde de strîngerea ei la timp și în cele mai bune condițiuni.

O mare atenție trebuie dată recoltării porumbului, sfeclei de zahăr, strugurilor, legumelor. In acest an, din pricina condițiunilor atmosferice, coacerea porumbului este întîrziată. Deși recoltarea lui trebuie făcută urgent pentru a elibera terenul în vederea însămînțării cerealelor de toamnă, porumbul nu trebuie însă cules crud.

Anul acesta, dată fiind bogăția neobișnuită a producției de struguri, culesul viilor este o problemă de stat, la rezolvarea căreia tineretul trebuie să aducă o contribuție de seamă. Nu numai brigăzile și echipele de tineret din unitățile agricole socialiste sînt chemate să depună toate eforturile în această direcție, dar și alte categorii de tineri: elevi, muncitori etc. Organele raionale și regionale U.T.M. au datoria de a începe fără întîrziere organizarea în brigăzi și echipe a tinerilor care-și exprimă dorința de a munci la culesul viilor. De asemenea trebuie acordată atenția cuvenită culesului fructelor — în direcția căruia tinerii din unele regiuni au inițiat deja acțiuni frumoase — și strîngerii plantelor medicinale — la care pot fi atrase cu succes tinerele fete.

La strîngerea recoltelor de toamnă, tineretul poate aduce o contribuție însemnată. Organizațiile U.T.M. pot sprijini puternic activitatea brigăzilor și echipelor de tineret din gospodăriile agricole de stat și colective în așa fel încît acestea să recolteze culturile în cele mai bune condițiuni. Indrumate spre obiective precise, ca respectarea timpului optim la recoltări, combaterea risipei și a deprecierii produselor prin recoltare proastă etc. posturile utemiste de control din agricultură pot de asemenea aduce o contribuție de seamă la buna desfășurare a recoltărilor.

Ca și în alte campanii agricole, tinerii mecanizatori au un rol de seamă și la strîngerea recoltelor de toamnă. Ei trebuie să lupte pentru folosirea deplină a tuturor mașinilor de recoltat, să muncească exemplar la recoltatul bumbacului cu combinele, să adapteze combinele de cereale pentru recoltatul floarei-soarelui și porumbului în scopul grăbirii lucrărilor.

In timpul verii, mii de tineri mobilizați de U.T.M. au ajutat gospodăriile de stat și colective să strîngă la timp recolta de păioase, să îngrijească culturile. Asemenea acțiuni patriotice de ajutorare a unităților agricole socialiste trebuie să continuie și la recoltările de toamnă. Comitetul regional U.T.M.-Constanța a hotărît să antreneze și în campania de toamnă un număr însemnat de tineri la culesul porumbului și bumbacului în gospodăriile agricole de stat. Aceasta poate fi un exemplu de urmat și pentru alte comitete regionale și raionale U.T.M. O inițiativă care merită extinsă este și acțiunea tinerilor din Armășești, de a ajuta familiile cu brațe puține de muncă, ale bătrînilor, văduvelor, orfanilor etc. la efectuarea lucrărilor agricole. In multe părți, tineretul se într-ajutorează la ruperea știuleților de pe tir, la tăiatul și căratul cocenilor de porumb, la desfacerea pănușilor de pe știuleți etc. Organizațiile U.T.M. au datoria de a populariza și extinde asemenea forme locale de muncă ale tineretului, de a veghea ca ele să contribuie la ajutorarea țăranilor muncitori și nu a elementelor exploatatoare astfel încît ele să constituie și un mijloc educativ pentru tineretul sătesc. In același timp, organizațiile U.T.M. trebuie să mobilizeze tineretul la pregătirea spațiului de înmagazinare a recoltelor, în special a porumbului.

Stringerea la timp și în bune condițiuni a recoltelor de toamnă trebuie să devină și în acest an o cauză a întregului tineret de la sate. Importanța economică și politică a acestei campanii trebuie larg explicată tineretului de către organizațiile U.T.M. Iată de ce, munca politică de masă dusă de organizațiile U.T.M. trebuie să fie îmbunătățită și lărgită. Utemiștii pot fi buni agitatori și mobilizatori în rîndul tinerilor dacă vor ști să le explice că recoltarea culturilor de toamnă este de interes patriotic și că aceasta corespunde întru totul intereselor fiecărui țăran muncitor.

Culesul prilejuiește intensificarea muncii de popularizare a metodelor folosite de fruntașii recoltelor bogate, a recoltelor superioare obținute în gospodăriile colective și întovărășiri. Nu există un prilej mai nimerit ca acum pentru ca munca politică de masă în scopul atragerii de noi membri în gospodăriile colective și întovărășiri și în scopul extinderii metodelor agrotehnice înaintate să fie dusă cu exemple concrete „de viu". Lucrări foarte bune se pot realiza prin organizarea de vizite cu tinerii țărani muncitori în gospodăriile colective sau la fruntașii recoltelor bogate.

Deși campania strîngerii recoltelor de toamnă este un prilej de bilanț, organizațiile U.T.M. au datoria de a face din ea un prilej de intensificare a activității lor în rîndul tineretului, pentru obținerea de noi succese în cîștigarea bătăliei recoltei de toamnă a ultimului an al cincinalului și pentru cea din anul viitor.

GATA PENTRU CULESUL VIILOR

Pregătiri intense

BIRLAD (de la corespondentul nostru). Deși din cauza timpului umed și răcoros coacerea strugurilor este oarecum întîrziată față de alți ani, în urma căldurilor din ultimul timp culesul strugurilor se apropie cu repeziciune. Viticultorii care știu că perioada vinificației s-a scurtat se grăbesc să termine la timp toate pregătirile. Recolta din anul acesta este mai bogată decît cea din anii trecuți. La G.A.S. Florești, de pildă, pe cîteva parcele se prevede o recoltă de peste 13.500 kg. struguri la hectar. La G.A.S. Cotești se va scoate cu circa 2000 kg. struguri mai mult decît anul trecut de pe fiecare hectar. Pentru aceasta viticultorii, depunind toate eforturile, au reușit să termine reparatul întregului utilaj de vinificație: prese hidraulice de mare capacitate, prese de mînă, zdrobitoare, pompe de tras vinul etc. Mecanicii Mircea Grigoraș, Gheorghe Bucher și alții au depus eforturi deosebite pentru terminarea la timp a reparațiilor. De asemenea, sînt gata reparate butoaie cu o capacitate de 53 vagoane.

Și la gospodăria agricolă de stat Odobești se va obține anul acesta cu mult mai mult față de cele 9000 kg. struguri la hectar obținute anul trecut. De aceea pregătirile au fost făcute cu mai multă atenție. Secția Vîrteșcoi a fost prima în care s-a terminat reparatul utilajului. La centrul de vinificație de la Bolotești, raionul Panciu, s-au terminat de asemenea pregătirile, reparîndu-se toate butoaiele, budanele și teascurile. La punctele de vinificație „Filimon Sîrbu" și „Vasile Roaită" din această comună s-au construit rampe de descărcare a strugurilor precum și linii de vagonet pînă la locul prelucrării.

Uzinele de vinificație din regiunea Bîrlad se pregătesc și ele intens. La Combinatul pentru prelucrarea și industrializarea fructelor din Focșani s-a stabilit ca toți strugurii să fie ambalați în lădițe sistem olandez care oferă o mai bună recepție a calității și asigură o mai bună aerisire a mărfii.

Uzina de vinificație din Nicorești și-a mărit capacitatea de lucru cu 80 de vagoane. Intrucît și în raionul Tecuci anul acesta se va obține o recoltă bogată de struguri la Nicorești a început construirea unei noi și moderne uzine de vinificație.

La brigada a VIII-a

Viile gospodăriei agricole de stat din Cotești, raionul Focșani, au rod bogat în acest an. Pe unele parcele se vor obține aproape 15.000 kg. de struguri la hectar. Cea mai frumoasă recoltă o are brigada a VIII-a, condusă de viticultorul utemist Mihai Arginteanu. Via acestei brigăzi a fost lucrată după regulile agrotehnice. Prășitul și stropitul s-au executat de cîte patru ori.

De cîteva zile, brigada a început culesul strugurilor. Utemistul Sandu Bandrabur, precum și tinerele Corina Nenciu și Nastasia Hurjui s-au numărat printre culegătorii fruntași. Ei, împreună cu alți tineri și tinere, au cules cantitatea de 3.540 kg struguri de masă de pe 0,30 hectare. Strugurii culeși au fost predați unităților socialiste pentru distribuirea lor în centrele muncitorești.

Brigada a VIII-a viticolă a terminat pregătirile pentru campania de vinificație care va începe în primele zile ale lunii octombrie. Cu sprijinul dogarilor de la cooperativa meșteșugărească „Munca" din Focșani, viticultorii brigăzii au reparat și revizuit 50 budane, 20 căzi și 36 butoaie.

Corespondent
AURELIAN AXENTE

De pe cuprinsul patriei

Mecanizatorii însămînțează

Mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat din Curtișoara, regiunea Pitești, au primit un sprijin deosebit din partea muncitorilor de la I.C.M. pentru repararea tractoarelor și mașinilor agricole necesare însămînțărilor de toamnă. Muncitorii Costache Dumitru și Mitroi Victor au lucrat cu rîvnă, alături de mecanicii agricoli Mitroi Constantin și Radu Drăghici la repararea tractoarelor, semănătorilor etc.

De curînd, mecanizatorii din gospodărie au început însămînțările de toamnă. Mobilizați de către comuniști, tinerii mecanizatori ai brigăzii I-a, condusă de către Oancea Aurel, au reușit ca numai într-o singură zi să însămînțeze peste 10 hectare cu secară. Tractoriștii utemiști Dumitru Calafir și Ilie Sofia au executat lucrări de bună calitate. Dintre tinerii din brigada a II-a care lucrează la însămînțări s-a evidențiat utemistul Marin Predescu. Și celelalte brigăzi de tractoare se întrec pentru a spori necontenit suprafața pe care s-au executat arături adînci de toamnă. Pînă în prezent s-au făcut arături adînci pe mai bine de 200 hectare.

Odată cu însămînțările de toamnă, întrecerea socialistă între tractoriști continuă și mai intens.

Corespondent
DUMITRU C. MUSTAȚA

Numele renumitei filatoare Elena Chișiu este cunoscut în majoritatea întreprinderilor. La uzinele textile „30 Decembrie" din Arad, un număr mare de tineri leagă firele după experiența fruntașei filatoare.

In fotografie: Utemistul Vasile Tomuța, responsabilul brigăzii de tineret nr. 20, lucrează la trei părți de ring. Organizîndu-și bine munca, aplicînd inițiativa filatoarei Elena Chișiu, el reușește să-și îndeplinească sarcinile de plan în proporție de 115 la sută.

Foto: EUGEN CSIKOS

În numai patru zile

4 gospodării agricole de stat, 15 gospodării agricole colective, precum și țăranii muncitori din 8 sate și comune din regiunea Oradea au început însămînțările de toamnă. Printre primele au fost gospodăriile agricole de stat Săcueni, Valea lui Mihai și Oradea, unde numai în 4 zile s-au însămînțat 130 ha. cu grîu, secară și orz în rînduri încrucișate. Colectiviștii din Șimian și Valea lui Mihai, raionul Săcueni, Sălacea, Albiș, Abram, raionul Marghita, Biharea, Roșiori, Sisterea, Borș și altele din raionul Oradea au și însămînțat pînă acum peste 80 la sută din suprafața destinată culturii orzului. În comuna Tinca, de pildă, primii care au ieșit la însămînțat au fost fruntașii recoltelor bogate Alexandru Deac, Iuliu Jenei, Emeric Szabo care și-au schimbat la bazele de recepție întreaga cantitate de sămînță de grîu și orz cu soiurile „Cenad 117" și „Cenad 396". Numai în ultimele 4 zile, în raioanele Săcuieni, Oradea și Marghita s-au însămînțat 200 ha. cu grîu, orz și secară. Pe ogoarele regiunii Oradea se va însămînța anul acesta cu grîu, orz și secară din soiurile recunoscute o suprafață mai mare cu 20 la sută față de anul trecut. Prin bazele de recepție din regiune, au fost puse la dispoziția colectiviștilor, întovărășiților și a țăranilor muncitori cu gospodării individuale însemnate cantități de sămînță din soiuri recunoscute.

Șarje de scurtă durată

Intr-o convorbire, primul topitor oțelar Stanciu Aurel, conducător al unei brigăzi de tineret de la Oțelăria Siemens Martin a Combinatului Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, a împărtășit unui redactor al ziarului nostru unele din „secretele" elaborării șarjelor rapide de oțel. Redăm această convorbire:

Intrebare: **Ce ne puteți spune despre scurtarea duratei șarjelor?**

Răspuns: **Șarjele de scurtă durată sînt șarjele despre care se vorbește în mod curent că sînt „șarje rapide", adică șarje a căror durată de elaborare este mai scurtă decît a unei șarje obișnuite de 7-8 ore. Brigada noastră a reușit de multe ori să elaboreze șarjele de oțel în mai puțin de 6 ore. Am ajuns chiar să elaborăm o șarjă în cinci ore și zece minute. Șarjele acestea nu presupun o încărcare mai mică a cuptorului. Dimpotrivă, noi am elaborat o șarjă de scurtă durată încărcînd cuptorul cu o cantitate puțin mai mare decît cea obișnuită.**

Intrebare: **Care sînt principalele mijloace prin care reduceți durata unei șarje?**

Răspuns: **Scurtarea duratei unei șarje se face la noi prin lupta pentru cîștigarea cît mai multor minute, adică suprapunînd unele operații. Iată concret cum facem aceasta: cîștigăm 30 de minute executînd ajustarea cuptorului (reparația la cald) din timpul afinării șarjei (ultima perioadă de fierbere cînd se formează zgura). In loc să lăsăm acestei operații un timp special, așa cum făceam înainte, noi începem ajustarea cuptorului din momentul în care am chemat oala pentru evacuare. Mai cîștigăm minute prețioase și în timpul fierberii șarjei cînd începem să ne ocupăm de formarea unei zgure bune (sub care se ascunde un oțel bun). In felul acesta, perioada de afinare se scurtează cu mult, ajungînd pînă la 40 de minute în loc de 90 cît dura înainte. Incărcarea cuptorului o facem imediat după ce s-a scurs ultima picătură din șarja precedentă. Avem grijă ca în timpul încărcării ușa cuptorului să nu stea mult deschisă, ci numai atît cît este necesar să se introducă troaca încărcată cu material, realizînd în felul acesta menținerea unei temperaturi ridicate în cuptor, fără să consumăm prea mult combustibil. De menționat este și faptul că, eliminînd minutele rezervate special operației de reparare la cald, se înlătură și pe această cale posibilitatea răcirii cuptorului.**

Toate acestea corespund metodelor de lucru ale oțelarilor sovietici Matulineț și Privalov. Am omis să spun că de mare importanță pentru scurtarea duratei șarjelor de oțel este și menținerea unui regim termic corespunzător. Noi ne îngrijim ca temperatura cuptorului să fie mai ridicată în timpul încărcării și mai redusă în timpul fierberii și afinării.

Intrebare: **Cum ați ajuns să lucrați așa?**

Răspuns: **In primul rînd am studiat metodele de lucru ale oțelarilor sovietici. Așa ne-am dat seama că potrivit condițiilor noastre de lucru metodele Matulineț, Makar Mazai și Privalov se pot aplica la noi cu succes. In înțelegerea și aplicarea lor corectă ne-au ajutat mult maiștrii și inginerii secției. Au fost la început destule greutăți. A trebuit mai întîi să învingem neîncrederea noastră și a celor din jur în schimbarea sistemului de lucru. Numai după încercări îndelungate și după ce ne-am convins de avantajele noilor metode am început să lucrăm după ele din plin.**

Intrebare: **Care sînt rezultatele?**

Răspuns: **Rezultatele muncii noastre după aceste metode le simțim și noi și se fac simțite și în planul de producție al secției. Luna trecută, de pildă, brigada noastră a elaborat 30 de șarje rapide, depășindu-și graficul cu peste 30 la sută. Vorbeam că s-au făcut simțite și pentru noi, gîndindu-mă la salariile noastre. In luna trecută, de exemplu, topitorul II, Colța Martin, a primit 1.500 lei salariu, topitorul III, Ciocan Alexandru, 1.200 lei, iar topitorul IV, Cucu Petre, 1.050 lei.**

Fabrica de penicilină din Moldova în stadiul de finisare

Unul din principalele obiective ale primului nostru plan cincinal — Fabrica de penicilină din Moldova — se află în stadiul de finisare. Pe locul unde în urmă cu cîțiva ani nu era decît un teren viran, se înalță acum clădiri impunătoare: pavilionul principal de fabricație, sala compresoarelor, blocul depozitelor, centrala termică și alte localuri pentru ateliere și laboratoare speciale. Treptat, prin munca constructorilor de la Trustul nr. 14 și prin strădania montorilor de la întreprinderea „Monchim" aspectul de șantier dispare.

În timp ce pe șantier constructorii zoresc ultimele lucrări, în laboratoare și în fața aparatelor, numeroși ingineri și tehnicieni, operatori și laboranți — viitoarele cadre ale fabricii de penicilină — își desăvîrșesc pregătirea profesională, lucrînd sub îndrumarea specialiștilor sovietici.

Prin capacitatea ei, prin utilajul modern cu care este înzestrată, fabrica de penicilină din Moldova va fi una dintre cele mai mari întreprinderi de acest fel din Europa. Intreg procesul de producție va fi mecanizat și în mare parte automatizat. Producția noii întreprinderi va acoperi în întregime necesarul intern de penicilină și se vor crea disponibilități pentru export.

(Agerpres)

Au primit Steagul roșu de producție

Pentru succesele obținute în primul semestru al anului, furnaliștii Combinatului metalurgic din Reșița au fost distinși cu Steagul roșu de producție al Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini și al C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini, de întreprindere fruntașă pe sectorul furnale.

In semestrul I al acestui an, furnaliștii de la Combinatul metalurgic Reșița au depășit planul la producția de fontă cu 10,4 la sută și au sporit productivitatea muncii cu 17,1 la sută. In același timp prețul de cost a fost redus cu 8,7 la sută față de 3,87 la sută cît prevedea planul.

O nouă gospodărie colectivă

Roadele bogate obținute de colectiviștii din raionul Măcin, regiunea Galați au convins pe mulți țărani muncitori cu gospodării individuale de avantajele muncii în comun. În ziua de 18 septembrie 15 familii de țărani muncitori în frunte cu Costică Secheardău, Stan Morogan și Stamate Dumitru din satul Piatra, comuna Frecăței au unit de bună voie 37,50 ha. pămînt, constituind gospodăria agricolă colectivă „2 Octombrie".

Aceasta este cea de a 150-a gospodărie agricolă colectivă din regiunea Galați.

Din viața militarilor noștri

Inainte de zbor pilotul, împreună cu tehnicianul, mai verifică odată aparatul.

Cercetașii

...Prin bălăriile de la picioarele rîpei, doi militari înaintau grăbiți pe direcția indicată de acul busolei, cercetînd minuțios împrejurimile și notîndu-și în carnețele obiectivele mai importante din teren. Erau cei doi cercetași prieteni: Gheorghiță Marin și Petrache Ion. Picături mari de sudoare alunecau pe fețele lor îmbujorate.

Dar iată rîul... Apa lui bolborosește în matcă, se zbuciumă ca un armăsar scăpat din hățuri. Ii încercară adîncimea cu o prăjină. Le venea pînă la piept, iar pe alocuri pînă la gît.

— Ce ne facem Gheorghiță, trecem prin apă?...

— Simplu de tot. Ai uitat cum ne-a învățat comandantul?

Petrache se simți vinovat și lăsă capul în jos.

— Vezi bine că nu avem pod. In acest caz trecem prin apă așa cum ne aflăm, protejînd arma și binoclul.

— Deci, la treabă! exclamă după un timp Gheorghiță, încurajîndu-și tovarășul, care se arăta oarecum șovăielnic. Nu trebuie să ne temem de furia apei. Să înaintăm cu toată hotărîrea!

Puțin mai la vale, după o luptă aprigă cu valurile, uzi leoarcă, puseră piciorul pe celălalt mal. Deși munciseră atîta, totuși se simțeau parcă mai puternici decît la început.

Cota „400" — punctul de întîlnire cu comandantul — se afla prin apropiere, pe platforma muntelui din față.

Tăindu-și trepte cu lopata, cei doi militari începură să urce cu încredere panta.

Soldatul Gheorghiță urca primul. Locul era cremene de tare, fără spor la săpat, obositor. Cu toate acestea, ei înaintau tot mai sus și mai sus, către vîrf. Cu cît oboseala se făcea simțită cu atît mai puternică le era dorința de a învinge și acest obstacol. Din cînd în cînd se auzea vocea lui Gheorghiță către soldatul Petrache care-l urma:

— Ia-o pe urma mea și fii cu ochii în patru!

...Cînd au plecat în misiune aveau cizmele lustruite, echipamentul curat și ajustat pe corp, boneta pe-o sprînceană, chipul voios... Acum însă, obrajii le sînt înnegriți de pămînt și de pulberea cenușie a stîncilor, buzele uscate de sete și căldură, genunchii zdreliți, îmbrăcămintea udă...

Asta însă nu-i interesează... Pentru ei misiunea-i mai presus de orice.

Corespondent
soldat N. ȘTEFAN

Întîiul ținaș al unității

Nu-l cunoașteți pe caporalul Alexe Ioachim din unitatea noastră. Tractoriștii de la S.M.T.-ul unde a lucrat Alexe înainte de a veni în armată îl cunosc însă bine. Să știți că Alexe ăsta nu-i un om deosebit la înfățișare, nu! E la fel cu toți ceilalți militari, un băiat vioi, gata să facă o glumă sau să-și ajute un tovarăș, dar mai ales gata oricînd să îndeplinească misiuni din cele mai grele. Dar nu despre asta e vorba. Alexe e cel mai bun ținaș din unitatea noastră. Militarii de aici spun că Alexe ar fi în stare să-ți ochească și țigara din gură, sau pasărea în zbor și cred că nu exagerează cînd spun asemenea lucruri despre el.

Iată de pildă. Acum cîteva zile, la ultima ședință de tragere, caporalul Alexe Ioachim a obținut calificativul „foarte bine". Ținta era așezată la distanța de 300 metri și cei care practică tirul știu ce înseamnă asemenea distanță. Se zărește ca un punct negru, iar atunci cînd iei linia de ochire ți se pare că tremură în vîrful cătării. Totuși, Alexe a trimis toate cartușele în țintă. Nu mai încape nici o îndoială: Alexe e primul ținaș din unitate. Poza lui se află la loc de cinste pe tabla de onoare, iar comandantul l-a felicitat în fața tuturor militarilor.

Corespondent
sergent PAUL ROGOJAN

In timpul liber marinarii își desăvîrșesc pregătirea fizică practicînd canotajul.

Prietenii cîntecului

Străbăteam un drum colbuit, plin de pripoare, dornic să ajung mai repede la tabăra unde muncește ofițerul Vlădescu Aurel. Și deodată, din față, vîntul îmi aduce melodia unui cîntec ostășesc, cu acorduri de vioară și acordeon. Incetă pentru o clipă, ca apoi să reînceapă mai puternic, mai armonios:

„Unde-aș fi,
unde-aș umbla,
Mîndru sînt de
țara mea..."

În curînd, în rariștea ce se deschidea pe stînga drumului, apărură ca niște ciuperci uriașe corturile taberei. Alături de ele, lîngă un stejar cu crengile mult răsfirate, un grup de militari din unitate învățau cîntece.

Am intrat în vorbă cu un ostaș.

— Aceasta este echipa noastră artistică! — m-a lămurit el. Face repetiții și totodată își îmbogățește repertoriul... Pînă acum au învățat cîntecele „Eroii Stalingradului", „Mîndru sînt de țara mea", „Brav ostaș", „Cîntec vesel ostășesc" și altele. Acela care prezintă programul e tovarășul Codică, un comic de prima clasă — rîzi cu hohote de snoavele lui. Avem aici mulți băieți talentați. Toți își dau concursul, dar mai ales soldatul Weinberger Gheorghe, sergentul Lăzăroiu Sorin, soldatul Oprea Ilarie și alții. Ei depun tot efortul ca echipa noastră artistică să iasă bine la spectacolul ce-l vom da în tabără și în satele învecinate și sînt demni de laudă.

...Indemnat de melodia armonioasă m-am apropiat și eu de acești prieteni entuziaști ai cîntecului. Toți veseli, vioi, ochi și urechi la dirijor. Nu-ți vine să te desparți cu una cu două de ei. Ba am început și eu să îngîn refrenul cunoscut:

„Unde-aș fi, unde-aș umbla,
Mîndru sînt de țara mea..."

Corespondent
soldat ȘT. NEAGU

Mitraliorii așteaptă ordinul comandantului ca să înceapă exercițiile de tragere. Sînt liniștiți deoarece și-au însușit temeinic cunoștințele și știu că n-au să greșească ținta.

Însemnări

Neapărat ceva „deosebit"...

Cu cîtva timp în urmă am discutat multe lucruri cu președintele Sfatului popular din comuna Valea Teancului, raionul Buzău. Voiam să scriu un reportaj așa... mai deosebit și vă închipuiți că-mi trebuia pentru aceasta un fapt din viață.

— Înțeleg, făcu președintele, cum de nu? Avem tovarăși. E la noi un tehnician viti-pomicol, îi zice Marinescu. E băiat bun, muncește, ce-i al lui, e al lui. Sau altul, utemistul Micîea Constantin, de la cooperativa de industrializare a fructelor: s-a luat seri... patru zile, să dea peste plan un vagon de pulpe de mere, pere, corcoduse...

— Știți, l-am întrerupt eu, astea, fără îndoială sînt lucruri cu adevărat frumoase, dar eu aș vrea ceva, așa... cum aș putea să vă explic... ceva deosebit. De pildă, n-ați avut nimic de îndurat cu ploile din ultimul timp?

— Ba am avut, se amestecă în vorbă un om cam de vreo patruzeci și cinci de ani, că s-a umflat sărăcia asta de gîrliță ce trece prin mijlocul satului și ne-a luat podul.

— Ei, cum? Îl întrerupsei eu nerăbdător.

— Păi... l-a rupt...

— Dar oamenii, oamenii n-au sărit să-l salveze?

— Ce să-l salveze? Pe semne că nu-l știi. Dă-i încolo că era vechi. Abia se mai ținea. Acu ne facem unul nou. Numai că pînă s-au scurs apele, n-am mai trecut în partea ailaltă.

...Și eu care crezusem o clipă că am dat peste faptul deosebit pe care-l căutam! Ar fi ieșit un reportaj cu... încleștarea dramatică între oameni și forțele naturii dezlănțuite. Sătenii înfruntînd puhoiul, uraganul biciuind fețele lor nerase și, bine-nțeles, bucuria izbînzii... Dar... podul era vechi... Păcat.

...Am plecat din clădirea sfatului popular descurajat. N-aș fi crezut că e posibil să nu găsesc într-o comună mare material interesant pentru reportajul la care visam.

...O cărăruie mă purta printre viile legate pe spalieri, bine întreținute. Ciorchinii doldora, cu boabele aurii, atîrnau grei pe coarde. La capul unui rînd, o tăbliță indica varietatea strugurilor: „Perlă de Csaba, momentul coacerii 20 iulie". Eram în 22, dar „perla" nici gînd n-avea să se coacă. „Ploile sînt de vină" — gîndii eu. Încolo, via, ca aspect, trebuie să mărturisesc că mi-a plăcut; n-avea nici goluri, nici buruieni. Dar parcă poți să scrii un reportaj — așa cum aveam de gînd să-l scriu pe al meu — despre o vie, fie ea chiar și model? Ce avea ea deosebit?

...Undeva, la marginea satului, dintr-o casă cu acoperiș de tablă roșie, se auzea răsunînd o melodie veselă. Cînd m-am apropiat, am deslușit cuvintele unui cîntec popular:

„Fir-ai să fii, măi băiete,
„Cu ciucurii de la bete..."

Am bătut la o poartă deasupra căreia se legăna firma întreprinderii „Fructexport". Cum n-a venit nimeni să-mi deschidă, am intrat curajos înăuntru, spre mirarea fetelor care lucrau la sortarea caiselor pe calități. Le-am spus cine sînt, de unde sînt, și ele aflînd ce gînduri am au prins grăbite să-și strîngă bășmăluțele albe, să-și aranjeze halatele albastre. O caisă viermănoasă, uitată pe un colț al mesei, dispăru într-o lădiță de metal; fata care o aruncase m-a privit cu coada ochiului, îngrijorată; se temea pe semne să nu fi observat și eu.

M-am hotărît să-mi culeg de-aici ceva material pentru reportaj. La urma urmei — îmi spuneam — poate că reușesc să „scot" ceva pornind de la hărnicia cu care lucrează fetele acestea.

Am aflat de la tehnicianul centrului, tovarășul Ștefănescu, că de la începutul sezonului s-au achiziționat 24.000 kg. de vișine, din care au rezultat 12.000 litri suc și 5.000 kg. pulpă.

— ...Iar caise — spunea tovarășul Ștefănescu — pînă acum avem numai 3.000 kg. prelucrate. Dacă vreți, ele se pot vedea, că n-am înfundat încă butoaiele.

În sala tratamentului chimic nu exista vreo instalație deosebită, complicată, așa cum mă așteptam. Stăruia în schimb, peste tot, un miros înțepător de bioxid de sulf. „Procesul" de conservare a fructelor e simplu, mi l-a explicat în cîteva cuvinte tehnicianul Stoian Mihai.

— Păi... cum să fie? Preparăm lichidul în hîrdăul ăsta și... gata, îl turnăm în butoi.

Era zgîrcit la vorbă; încolo tare cumsecade. Mi-a arătat butoaiele pline cu pulpă de caise cărnoase, fragede, portocalii; mi-a arătat apoi într-un pahar sucul de vișine, limpede ca un vin bun, rubiniu.

Am avut atunci imaginea grandioasă a schimbului de mărfuri între sate. Fructele acestea minunate, care pornesc de pe meleagurile îmbelșugate ale Buzăului nostru, aduc în schimb de pe cine știe ce meleaguri mărfuri necesare economiei naționale, celor ce muncesc în țara noastră...

Sub impresia acestui gînd am intrat în echipa fetelor cu bășmăluțe albe și, fără să mai uzez de nici un șiretlic gazetăresc, le-am întrebat de-a dreptul cum le cheamă. Au pufnit în rîs, uitîndu-se una la alta, nedumerite. Dar, cum eu am insistat pe un ton cu ceva de serios pentru a restabili o atmosferă cît de cît solemnă mi-a răspuns una din ele — o fată subțirică, cu părul negru, cu ochii vioi, care-ți lăsa impresia că rîde chiar și atunci cînd sprîncenele arcuite i se încruntau:

— Scrieți tovarășe: ei îi zice Chenoiu Ioana, ei — Niculina Stroe, ei — Paula Tănase, Gaboră Tudora, Elena Gavriluță.

Elena Gavriluță, o fată mărunțică, sări cu gura:

— Dar pe tine nu te spui? Pe ea o cheamă Nuța Baban, tovarășe! Așa, să știi!

— Dar, ce, parcă o să scrieți de noi la ziar? Ce să scrieți? făcu cu îndoială Paula Tănase. A mai fost pe aici acum un an un corespondent și ne întreba dacă nu avem ceva deosebit în munca noastră. Știți ce ne întreba? Dacă nu s-a întîmplat vreodată să rămînem fără bioxid de sulf, iar noi, ca să salvăm producția, să ne frămîntăm ca să găsim ceva cu care să-l înlocuim...! De ce să ne frămîntăm? Dacă n-avem bioxid, tratăm cu...

— Dar avem destul, interveni tovarășul Stoian

— Cînd a plecat tovarășul corespondent, ne-a spus să urmărim ziarul zilnic. Noi ne-am făcut și abonamente, dar articolul nici pînă în ziua de azi...

— Ce să-i faci — mi-am zis în sine — dacă nu găsise omul ceva... „deosebit"!...

ION BUCALAU

Analiză serioasă sau explicații trase de păr?

Grupa studențească 117 din anul IV al Facultății de filozofie de la Universitatea „C. I. Parhon" din București a ținut de curînd adunarea generală pentru alegerea organizatorului U.T.M.

Darea de seamă prezentată de tovarășul Antemia Gheorghe, fostul organizator al grupei, a scos în evidență cîteva din realizările obținute de studenți în ridicarea nivelului general la învățătură, în întărirea disciplinei la cursuri și seminarii, în îmbogățirea cunoștințelor de cultură generală etc.

Printre altele, darea de seamă a amintit ajutorul pe care studenții fruntași la învățătură din grupa respectivă l-au acordat celor rămași în urmă. Astfel, tovarășul Gustea Gheorghe, unul dintre cei mai buni studenți ai anului, a ținut cîteva referate în fața colegilor lui, explicînd unele probleme mai dificile de fizică, ajutîndu-i astfel pentru o mai bună pregătire la examen. Mică Georgeta l-a ajutat pe Mureșan Ion la limba rusă, în așa fel că acesta, a primit la examen calificativul „bine".

Cu toate acestea, rezultatele examenelor de la sfîrșitul anului școlar trecut au arătat că eforturile utemiștilor din această grupă n-au fost total îndreptate spre ridicarea nivelului general la învățătură al studenților. Așa se explică faptul că dintr-un număr de 18 studenți, cît cuprinde grupa, 3 au primit calificativul „insuficient", iar unul a fost amînat. Din păcate, darea de seamă prezentată de tovarășul Antemia n-a analizat cu seriozitate cauzele unei asemenea situații. Analizei temeinice, științifice a lipsurilor i s-a substituit o explicație trasă de păr cu privire la „timiditatea" studentului în fața profesorului examinator. De la această „explicație" și pînă la soluția salvatoare: „să luptăm împotriva timidității", soluție recomandată de darea de seamă, nu este decît un pas.

Această lipsă esențială a dării de seamă a făcut ca discuțiile să fie reduse atît cantitativ cît și calitativ. Cei 3 studenți care s-au înscris la cuvînt nu s-au referit aproape deloc la problemele centrale ale activității studenților. Ei au cerut noului organizator să muncească în așa fel încît să nu mai existe lipsurile din anul trecut. Dar cum anume trebuie să muncească, ce trebuie să facă, împotriva căror lipsuri adevărate trebuie luptat, despre aceasta s-a spus prea puțin în această adunare generală.

Este recomandabil ca în viitoarele adunări generale de grupă, comitetul U.T.M. pe Universitate să intervină mai activ în sensul orientării dărilor de seamă și a discuțiilor spre problemele centrale care stau azi în fața tineretului studios: îmbunătățirea muncii de învățătură, întărirea disciplinei, ridicarea pe o treaptă superioară a educației comuniste a studenților — probleme care în această adunare generală au fost neglijate.

I. D.

Gospodarii comunei

Circulația între comunele Ceauru, Cornești și Roșia-Jiu din raionul Tîrgu Jiu se făcea anevoie. Comitetul executiv al sfatului popular sprijinit de comuniștii din comuna Ceauru și de alți țărani muncitori, au tot chibzuit ce să facă pentru a înlesni circulația. În cele din urmă au hotărît să construiască un pod care să lege cele trei comune. Și n-au stat mult pe gînduri. Ca niște buni gospodari au și trecut la treabă. Din resurse locale au construit un pod provizoriu, lung de circa 16 m. La construcția lui au muncit voluntar mulți țărani muncitori. Printre ei erau și numeroși tineri. Mogoș I. Gheorghe, viitor inginer, Brăiloiu Ion, viitor profesor, Vasile Sendroiu, Buicu Constantin și alții au cărat pietriș, lemne și mărăcini, deopotrivă cu vîrstnicii. Astfel, s-a economisit suma de 3000 lei. Tinerii au muncit voluntar și la repararea șoselei ce era stricată pe o lungime de 25 metri.

Acum țăranii muncitori își pot transporta repede și cu ușurință roadele muncii lor.

Corespondent
ION CHIRCULESCU

Concertele Filarmonicii cehe din Praga

Inscrierea simfoniei nr. 38 de Mozart — simfonia „Praga" sau „fără menuet" cum a mai fost denumită — în fruntea primului concert dat la București de Filarmonica cehă din Praga, ne-a îndreptat gîndurile cu veacuri în urmă. Ne-am amintit de străvechile cîntece hussite, cu frumusețea lor inalterabilă, de vremea cînd Boemia era denumită „Conservatorul Europei", de paginile glorioase înscrise în istoria muzicii de artiștii cehi din veacul al XVIII-lea (ca cei din familiile Benda și Stamitz sau ca Joseph Myslivicek, poreclit de italieni „il divino Boemo", pe care Mozart îl stima și îndrăgea ca artist și prieten). Ne-am amintit, de asemenea, de calda primire rezervată cîndva de Praga muzicală lui Mozart, de interpretarea triumfală pe care muzicienii orașului de aur au dat-o creațiilor genialului compozitor; într-un cuvînt, ne-am amintit de vechile tradiții ale culturii muzicale din Cehoslovacia.

Poate că tocmai în valorificarea pe un plan superior a acestor tradiții înaintate, cultivate cu o pietate și o dragoste consecventă, se găsește unul din „secretele" nivelului înalt al acestui minunat ansamblu instrumental care este Filarmonica cehă din Praga. Într-adevăr, fiecare membru al orchestrei în parte nu apare numai ca un bun stăpîn al instrumentului său (deși latura tehnică este impecabilă), ci ca un *muzician*, ca un artist cult. Printre instrumentiștii orchestrei se numără suflători remarcabili a căror înaltă muzicalitate a putut fi apreciată de publicul nostru și în anul trecut, cînd au prezentat la noi concerte de muzică de cameră. Valoarea fiecărui instrumentist este desigur o condiție necesară, însă nu și suficientă. Ceea ce se remarcă la Filarmonica cehă este o perfectă omogenitate, datorită între altele faptului că instrumentiștii provin din aceeași școală, sînt artiști de aceeași factură. Pe de altă parte omogenitatea ansamblului se explică prin seriozitatea în muncă și disciplina fermă întemeiată pe conștiința înaltei răspunderi artistice proprie membrilor ei. Și, în legătură cu aceasta, nu putem să nu ne amintim de grelele începuturi ale orchestrei și de munca susținută depusă de membrii ei de-a lungul existenței sale.

„Părintele muzicii cehe", Bedrich Smetana, semnala către sfîrșitul veacului trecut rămînerea în urmă a culturii interpretative simfonice în patria sa. Îndemnurilor lui i-au răspuns muzicienii orchestrei Teatrului național, pregătindu-se pentru concerte simfonice în 1894 și prezentînd în 1896 primul lor concert, sub bagheta marelui compozitor Antonin Dvorak. Iar în 1901, în urma grevei orchestrei teatrului, membrii ei s-au constituit în orchestră de sine stătătoare, primul lor concert în această nouă situație avînd loc sub conducerea lui Zdenek Fibich, al treilea mare nume al clasicilor școlii naționale de compoziție din Cehoslovacia. De atunci îndrumarea, organizarea și sudarea într-un singur colectiv omogen au fost roadele activității unor remarcabili muzicieni cehi ca Kovarovici, Celansky, Nedbal, Zemanek, Vaclav Talich, Ancerl, Sejna. La pupitrul orchestrei au apărut compozitori și dirijori de renume internațional de peste hotare, ca Gustav Mahler, Glazunov, Grieg, Vincent d'Indy, Mascagni, Milhaud, Bruno Walter, Kleiber, Mravinski, Kondrașin, Abendroth, Konwitschny precum și George Georgescu și Constantin Silvestri. Conștiința artistică înaltă, sentimentul unui vibrant patriotism și al unui puternic atașament față de creația muzicală națională, aceste trăsături caracteristice membrilor Filarmonicii cehe din primii ani ai existenței ei au căpătat o deosebită înflorire astăzi, cînd membrilor săi li s-au creat în Cehoslovacia populară cele mai bune condiții de viață și muncă. Continuarea pe trepte mai înalte a celor mai bune tradiții, conștiința artistică înaltă, munca creatoare neobosită — iată ce explică faptul că Filarmonica cehă a devenit un instrument perfect, de o mare muzicalitate, capabil să realizeze cele mai subtile intenții ale unui dirijor — iată din ce-și soarbe forța arta căreia îi dă viață orchestra.

Toate aceste calități au apărut cu limpezime de cristal în cele două concerte date la Ateneul R.P.R. de solii muzicii cehe. Va stărui multă vreme în amintirea noastră tălmăcirea — pe care o putem califica fără ezitare ca perfectă — dată uverturii la „Mireasa vîndută" de Smetana (dirijor Karel Ancerl). Finețea atacului, precizia de filigran a tuturor amănuntelor ritmice ale părții introductive (deși tempo-ul luat era extrem de rapid), apoi izbucnirea de voie bună și energia populară și întreaga desfășurare ulterioară a uverturii — unul din cele mai de preț giuvaere ale creației muzicale cehe — au dovedit virtuozitatea de care este capabilă orchestra, perfecțiunea la care ajunge cînd între intențiile creatoare ale compozitorului și concepția pe care dirijorul o transmite orchestrei există o deplină comuniune. Aceeași comuniune a stat la baza interpretării profund realiste a „Tablourilor dintr-o expoziție" de Mussorgski-Ravel. În ele (cu deosebire în „Piticul", „Bydlo", „Vechiul castel" și „Baba-Yaga") orchestra a reînviat geniul mussorgskian în toată măreția lui. Dureroasa poezie a „Piticului" și a „Vechiului castel" au fost redate cu vibrantă sensibilitate, iar în interpretarea tabloului înfățișînd vechiul car polonez s-a manifestat concepția originală a lui Karel Ancerl care a făcut din „Bydlo" nu numai o imagine de durere, ci și de mare energie, sugerînd parcă suferința dar și forța poporului polonez pe atunci subjugat. De asemenea, „plimbările" (trecerea compozitorului de la un tablou la altul), depășeau la Ancerl în mod voit rolul unor simple interludii și erau într-o strînsă unitate cu conținutul tablourilor, exprimînd emoția și simțămintele născute în inima privitorului (ceea ce a fost de altfel și intenția lui Mussorgski).

În interpretarea muzicii lui Brahms și Debussy, Karel Ancerl a vădit o concepție diferită de aceea pe care o cunoaștem noi transmisă de George Enescu (care a cîntat adesea simfoniile lui Brahms sub conducerea autorului și a cunoscut îndeaproape epoca și mediul în care Debussy și-a făcut ascensiunea). Astfel, în „Marea" lui Debussy litera partiturii a fost respectată cu o fidelitate și o virtuozitate de invidiat, dar grija pentru redarea precisă, minuțioasă, am spune cromolitografică, a contururilor schițelor simfonice ale lui Debussy s-a manifestat uneori în dauna realizării poeziei specifice marelui compozitor francez, poezie care, adesea, nu poate fi sugerată decît prin creionări și nuanțe de o mare finețe, abia simțite. În interpretarea celei de a III-a simfonii a lui Brahms există variate concepții. Karel Ancerl ne-a prezentat un Brahms de o mare sobrietate și forță în care se făcea simțită, parcă, dorința de a nu face prea mari concesii romantismului. Tot ceea ce este la Brahms forță, hotărîre, energie a fost viguros reliefat. În schimb paginilor de cald lirism, de duioșie nostalgică, de patos romantic, în care simfonia — ca și toată creația brahmsiană — este atît de bogată, Karel Ancerl le-a imprimat un caracter extrem de reținut, chiar rece. Cu toate acestea, unele pasaje ale părții I-a și partea a IV-a (în care contrastele au fost reliefate cu finețe), se înscriu printre realizările de seamă ale orchestrei. Poate că tempo-ul prea rapid al mișcării a III-a (Poco Allegretto) și tratarea ei în caracterul unui intermezzo nu au fost în folosul echilibrului general al simfoniei.

Sîmbătă seara, dirijînd primul concert al oaspeților, Karel Sejna a prezentat, la început simfonia „Praga" de Mozart. Cu gesturi foarte sobre, el a obținut de la orchestră o realizare valoroasă în deosebi în partea a treia — Presto — plină de umor și strălucire. Karel Sejna a înfățișat publicului nostru și suita din muzica lui Josef Suk la piesa „Raduz și Mahulena" de Zeyer. Lirismul lui Suk își găsește o întruchipare fericită în această lucrare din care nu lipsesc momente de veselie populară („Jocul lebedei și al păunului", scris în spiritul unor dansuri populare). Concertul dirijat de Karel Sejna s-a încheiat cu Simfonia a II-a de Dvorak. Vîna de simfonist a marelui compozitor ceh se dezvăluie și în această creație de un profund conținut epico-dramatic. În ciuda unor influențe ale lui Brahms și Ceaikovski (în deosebi în procedeele de dezvoltare simfonică) personalitatea lui Dvorak se degajă cu pregnanță din această lucrare interpretată cu dragoste de Filarmonica cehă.

„Bis-urile" care i-au fost cerute orchestrei la ambele concerte de către un public entuziast au stat mărturie succesului de care s-au bucurat primele două manifestări în țara noastră ale Filarmonicii cehe din Praga. Evident, ar mai fi de scris nenumărate lucruri. Concertele s-ar putea comenta îndelung și într-adevăr ele se și comentează cu căldură și interes de către toți iubitorii de muzică de la noi. Se subliniază excepționalele calități ale orchestrei, se fac aprecieri însuflețite asupra artei dirijorale a lui Ancerl și Sejna, și — mai ales — se salută schimbul de orchestre care are loc în zilele acestea între R.P. Romînă și R. Cehoslovacă, schimb care contribuie la adîncirea cunoașterii reciproce, la strîngerea relațiilor frățești dintre cele două popoare.

C. TEODORIU

Gestul patriotic al unor țărani muncitori

BAIA MARE (de la corespondentul nostru) — Țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Vezendiu, raionul Carei, pun mare preț pe ajutorul ce-l primesc din partea statului democrat-popular în obținerea unei recolte bogate.

O formă a acestui ajutor l-au constituit și cercurile de agrominim unde inginerii le-au demonstrat practic aplicarea diferitelor metode pentru sporirea producției de grîu și porumb la hectar.

Ca urmare a aplicării acestor învățăminte prețioase, majoritatea țăranilor muncitori au obținut o producție de grîu sporită. Dumitru Podină, Vasile Candrea, Nagy Gheorghe și mulți alții au depășit recolta de 2500 kg. grîu la hectar.

În semn de mulțumire față de statul nostru democrat-popular, țăranii muncitori din această comună au luat hotărîrea să predea statului peste plan, drept cotă 1000 kg. de grîu.

Printre cei evidențiați se află și comuniștii Gheorghe Pascu, Gheorghe Vida, Vasile Costin și alții.

RĂSPUNDEM LA INTREBĂRILE CITITORILOR

Colțul științei și tehnicii

Atomul pe ogoare

În mai multe scrisori, adresate ziarului nostru, cîțiva cititori ne-au rugat să publicăm un articol în legătură cu posibilitățile de folosire a energiei atomice în lupta pentru ridicarea agriculturii.

Publicăm mai jos un articol pe această temă.

Deși omenirea se află la începutul drumului ce marchează utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice, perspectivele ce se deschid la acest început de drum sînt atît de mărețe, încît aceasta dă savanților dreptul să afirme că aproape toate ramurile de activitate productivă a oamenilor vor fi influențate radical prin aplicarea ei.

Conferința pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice care s-a desfășurat de curînd la Geneva și la a cărei reușită savanții sovietici au adus o contribuție remarcabilă, a arătat că încă de pe acum, utilizarea energiei atomice în domeniul agriculturii a dus la succese importante.

Principala formă de utilizare a energiei atomice în agricultură o constituie în prezent folosirea în cercetările agricole și în producția agricolă a izotopilor radioactivi ai elementelor.

După cum se știe, atomul nu este indivizibil, ci este format din particule mai mici cum ar fi protonii, neutronii, electronii. Numărul de protoni ai unui atom determină apartenența sa la un anumit element chimic. S-a constatat de asemenea că există atomi care, deși au același număr de protoni, au un număr diferit de neutroni și aceasta determină existența mai multor varietăți ale aceluiași atom — izotopii.

În reactoarele nucleare sau prin alte metode se pot obține artificial izotopi radioactivi ai elementelor. Acești izotopi, datorită instabilității nucleului lor, emit în permanență diferite radiații (particule alfa, neutroni, raze beta, raze gama). Izotopii radioactivi amestecați cu izotopi naturali semnalează tot timpul prezența lor prin aceste radiații care pot fi înregistrate de aparate speciale. Din această cauză ei au mai fost numiți și atomi marcați.

Așa cum pe vremuri razele Röntgen au permis pentru prima oară medicilor să privească în interiorul organismului omenesc viu, fără intervenții chirurgicale, tot așa astăzi elementele radioactive artificiale permit agronomilor să vadă și chiar să fotografieze procesele care se petrec în interiorul plantei vii.

Deși cercetările întreprinse în acest domeniu sînt încă la început, se poate afirma că au fost dobîndite succese nebănuite atît din punct de vedere practic, cît și, în special, teoretic. O mare parte din tainele vieții plantelor au putut fi descoperite acum.

Pentru studierea rolului pe care-l joacă în dezvoltarea plantelor unele elemente chimice, ca fosforul, sulful, calciul, fierul, zincul, atomii acestor elemente se înlocuiesc cu izotopii lor, care datorită radiațiilor emise sînt ușor de urmărit. Se poate urmări astfel drumul substanțelor nutritive și al îngrășămintelor din sol spre interiorul plantei, solubilitatea sau insolubilitatea lor, absorbția și acumularea lor în țesuturile plantelor, deplasarea lor dintr-un loc în altul în diferitele faze ale dezvoltării plantelor, utilizarea pe care le-o dau plantele precum și nenumărate alte procese a căror cunoaștere este de cel mai mare interes pentru practicarea unei agriculturi raționale, științifice.

Cu ajutorul elementelor marcate cu izotopi radioactivi, se poate urmări în ce măsură planta folosește de exemplu potasiul sau alte elemente care i se dau ca îngrășămînt, precum și în ce măsură participă la hrănirea ei rezerva de substanțe nutritive din sol. Cu alte cuvinte, abia acum se poate cunoaște cu precizie eficacitatea îngrășămintelor și oportunitatea aplicării lor. Cu ajutorul atomilor marcați se pot determina științific care sînt îngrășămintele mai ușor accesibile plantelor și care sînt perioadele în care planta le cere mai mult. Cu ajutorul atomilor marcați se poate urmări îndeaproape efectul diferitelor măsuri agrotehnice asupra dezvoltării plantelor.

Cercetările efectuate cu ajutorul izotopilor radioactivi au arătat că sînt greșite unele principii de bază considerate pînă de curînd ca verificate pe deplin. Astfel, oamenii de știință sovietici Vinogradov și Teis au arătat că oxigenul pe care plantele îl eliberează în procesul de fotosinteză nu provine din bioxidul de carbon cum se credea pînă azi, ci din apa asimilată de plante.

O importanță foarte mare pentru practica agricolă au lucrările academicianului Kursanov și ale profesorului Kuzin, care au dovedit că bioxidul de carbon pe care plantele îl prelucrează în procesul de fotosinteză nu este absorbit numai prin frunze din atmosfera de deasupra solului, ci și din sol, prin intermediul rădăcinilor și încă într-o proporție destul de însemnată (aproximativ 25 la sută din cantitatea totală asimilată). Această descoperire a sugerat ideea îmbogățirii solului cu bioxid de carbon. Experiențele făcute cu culturile de fasole, orz, cartofi, pe asemenea soluri îmbogățite au arătat o creștere a recoltei cu aproximativ 20%. Rezultatele obținute au determinat elaborarea unor noi măsuri agrotehnice menite să ajute activitatea microorganismelor și descompunerea materiei organice din sol.

Cercetările savanților sovietici Ratner, Akimocikina și ale altora cu îngrășăminte fosfatice marcate cu fosfor radioactiv, au dat un răspuns clar și concret la întrebările care păreau de nerezolvat pînă acum, ca de pildă: care este forma cea mai bună în care trebuie administrate îngrășămintele, în praf sau granule, în granule mai mari sau mai mici, cum trebuie dat îngrășămîntul, mai la suprafață sau mai la adîncime etc.

Cu ajutorul îngrășămintelor azotate marcate s-a putut studia procesul formării materiilor proteice în plante, ritmul reînnoirii lor în diferite țesuturi în funcție de vîrsta plantelor, de condițiile de nutriție etc.

Folosirea izotopilor radioactivi a arătat că la unele plante absorbția substanțelor nutritive din sol slăbește tocmai în perioada legării fructelor. O reactivizare a absorbției în această perioadă ar însemna o sporire considerabilă a recoltei. Savanții au constatat că absorbția poate fi sporită cu ajutorul frunzelor pe care se împrăștie soluții nutritive. Cu alte cuvinte, plantele se pot hrăni nu numai prin intermediul rădăcinilor, ci și prin intermediul frunzelor, dacă prin stropire se depun pe ele substanțe nutritive. Desigur că această constatare are o enormă importanță practică pentru creșterea randamentului culturilor.

Stăpînirea energiei nucleare deschide largi posibilități agriculturii și prin folosirea radiațiilor radioactive ca mijloc de influențare a dezvoltării plantelor agricole. Folosite în doze moderate, aceste radiațiuni accelerează dezvoltarea și maturizarea plantelor. Experiențele întreprinse au arătat că tulburînd starea de repaus a mugurilor florali radiațiile obligă unele plante ca, de pildă, laleaua, liliacul, castanul să înflorească chiar în timpul iernii.

Un colectiv de savanți sovietici, în frunte cu Drobkov, a observat că, adăugînd doze mici de elemente radioactive în pămîntul din care plantele își absorb hrana, se obține o creștere considerabilă a recoltei datorită radiațiilor acestor elemente. De pildă, la mazăre s-a obținut un spor de 85% masă verde și 185% boabe. Sporuri mari s-au obținut și la in, lucernă, castraveți, cocsacîz, morcovi, sfeclă de zahăr (nu numai în privința cantității de rădăcină recoltată, ci și în privința conținutului de zahăr).

În zilele noastre se știe precis că activînd mult fructificația, elementele radioactive influențează puternic chiar și asupra formării nodozităților de pe rădăcinile plantelor leguminoase ceea ce are o mare însemnătate practică.

Cu ajutorul elementelor marcate se poate urmări în prezent cu precizie acțiunea insectelor dăunătoare și a insecticidelor, se pot determina deplasările diferiților dăunători animali în interiorul solului și se clarifică alte probleme complicate ale protecției plantelor.

Bazîndu-se pe faptul că unele radiațiuni concentrate pot încetini și chiar opri desfășurarea proceselor vieții, savanții studiază acum folosirea lor pentru păstrarea îndelungată în stare proaspătă a unor produse agricole, horticole sau legumicole alterabile, care în condiții obișnuite de păstrare au pierderi relativ mari. Experiențele făcute în acest sens cu cartofi, ceapă, morcovi, folosind ca agent de iradiere cobaltul radioactiv, au fost încununate cu un deplin succes. S-au putut păstra astfel circa 11 luni în condiții ireproșabile zarzavaturi și legume iradiate.

Cît timp radiațiile radioactive naturale nu se puteau obține decît cu ajutorul elementelor radioactive naturale care sînt rare, scumpe și deci accesibile numai în cantități mici, cercetările bazate pe radioactivitate n-au putut progresa și n-au avut consecințe practice. Odată cu descoperirea radioactivității artificiale și mai ales după găsirea modalității de a stăpîni procesele de fisiune nucleară, situația s-a schimbat complect. Astăzi substanțele radioactive se obțin în reactorii nucleari (pile atomice) în cantități însemnate și la prețuri accesibile, astfel încît folosirea lor a depășit cadrul laboratorului de cercetare și a intrat în domeniul practicii.

Energia atomică va ajuta agriculturii nu numai sub forma izotopilor radioactivi. Nu e departe timpul cînd abundența de energie electrică sau de altă natură, obținute cu ajutorul energiei atomice, va permite schimbarea climei unor regiuni întinse ale globului. Aceasta va face posibilă lărgirea zonelor de răspîndire a multor plante și creșterea suprafețelor de pămînt cultivabile. Mașinile agricole ale viitorului, acționate de energie electrică abundentă și ieftină, vor înlocui aproape în întregime munca fizică a oamenilor muncii din agricultură.

Visurile milenare ale omenirii vor prinde astfel viață.

Ing. A. FLEGON

Noi unități ale comerțului socialist

În întreaga țară s-au deschis de curînd noi unități ale comerțului socialist.

Pentru continua îmbunătățire a schimbului între oraș și sat în regiunea Oradea, cooperația locală de consum a deschis un magazin mixt în raionul Șimleu. În regiunea Oradea au mai fost deschise în ultimul timp un magazin de confecții în orașul Salonta, două bufete în satele Crîștiorul de Jos și Gepiu și o cofetărie în orașul Marghita. În raionul Aleșd au luat ființă cinci unități pentru aprovizionarea populației cu legume și fructe.

Rețeaua comercială din raionul Sibiu a crescut simțitor în ultimii ani. Față de anul 1952, numărul unităților de desfacere a produselor industriale și alimentare ale comerțului de stat a crescut de peste 2 ori, iar numărul unităților de alimentație publică a crescut de aproape 4 ori.

În Valea Jiului s-au inaugurat 8 noi unități ale comerțului de stat printre care: o cofetărie la Vulcan, un restaurant la Uricani, un magazin de desfacere a legumelor și fructelor, un magazin alimentar și o unitate pentru desfacerea produselor industriale la Lupeni, iar la Petroșani un magazin de legume și fructe.

S-au deschis de curînd și noi unități de desfacere ale cooperației meșteșugărești. Astfel la Oltenița în regiunea București s-au amenajat un magazin pentru desfacerea confecțiilor, produse ale cooperativei „Dunărea" din localitate și un magazin pentru desfacerea produselor zaharoase.

(Agerpres)

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R. D. Germane

Ședința din ziua de 19 septembrie

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

Sînt întru totul de acord cu toate cele spuse de tovarășul Bulganin în această problemă.

Aș vrea să spun că, după părerea noastră, pentru dezvoltarea Republicii Democrate Germane are o uriașă însemnătate colaborarea strînsă între partidele politice, unite în Frontul Național al Germaniei Democrate.

Toți înțelegem prea bine că activitatea comună a acestor partide și a conducătorilor lor are un mare rol în obținerea unor succese considerabile în dezvoltarea economiei și culturii Republicii Democrate Germane, în crearea unor relații de prietenie între Republica Democrată Germană și Uniunea Sovietică și în opera de consolidare continuă a acestor relații.

Vorbind despre însemnătatea Frontului Național, aș vrea să menționez de asemenea activitatea rodnică a profesorului Correns, președintele Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate.

Colaborarea sinceră și multilaterală între partidele Frontului Național este chezășia progresului vostru. De aceea aș vrea să urez succese continue în dezvoltarea strînsei colaborări între partide, pentru avîntul continuu al economiei R. D. Germane și a bunăstării populației ei, pentru binele poporului german și al cauzei păcii generale.

Înțelegem că realizarea unei astfel de colaborări nu este o sarcină ușoară. În practică nu se înfăptuiește atît de ușor înțelegerea și colaborarea între partide, în toate problemele. Se ivesc doar și probleme asupra cărora există puncte de vedere diferite La rezolvarea unor astfel de probleme trebuie să se manifeste înțelepciune politică De îndată ce există o coaliție de partide, trebuie să se țină seama de interesele partidelor care fac parte din această coaliție, să se caute și să se găsească căi pentru soluționarea tuturor problemelor. Este evident că pentru aceasta trebuie să se pornească de la necesitatea unor concesii reciproce, dar aceste concesii nu trebuie să prejudicieze țelul principal pe care îl urmărește Republica Democrată Germană Numai astfel se poate întări coaliția dintre partide și, în consecință, să se sporească cuceririle realizate de Republica Democrată Germană.

Sarcina care stă în fața poporului german și asupra căreia este concentrată atenția milioanelor de germani, este unificarea poporului german într-un stat german unit, iubitor de pace, democrat. Am fost întotdeauna gata să contribuim cu toate forțele la rezolvarea cu succes a acestei sarcini. Sîntem realiști; la rezolvarea oricăror probleme politice și la rezolvarea unei probleme date trebuie să apreciem lucid condițiile create. Unificarea statului german, în așa fel încît această unificare să fie în folosul poporului german și al popoarelor Europei, nu depinde de o singură parte. Aici avem de-aface cu două părți: Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Afară de aceasta, există încă patru state care sînt legate prin condiții și obligații precise și ale căror vederi, în legătură cu rezolvarea problemei germane, de asemenea nu coincid încă pînă acum.

După cum se știe, în curînd la Geneva va avea loc întîlnirea miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, la care, printre altele, va figura problema germană. Punctul nostru de vedere în această privință este clar. În cuvîntarea mea vreau să mă opresc acum asupra unor fapte concrete. Iar faptele sînt următoarele: dintre cele patru state ai căror miniștri ai Afacerilor Externe se vor întruni la Geneva, trei fac parte din blocul Atlanticului de nord (N.A.T.O.), iar un stat nu face parte din el. Mai mult, N.A.T.O. este îndreptat împotriva acestui stat. Guvernele celor trei state împreună cu guvernul Republicii Federale Germane vor ca unificarea Germaniei să se facă după condițiile lor și ca Germania unificată să intre de asemenea în N.A.T.O. Cred că o asemenea cale nu corespunde intereselor poporului german, nu corespunde intereselor securității popoarelor din Europa și slăbirii încordării internaționale Noi nu putem de loc să fim de acord cu o asemenea evoluție a evenimentelor ca urmare a căreia s-ar întări blocul militar al Atlanticului de nord (N.A.T.O.) îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară. De aceea în cadrul tratativelor cu reprezentanții Republicii Federale Germane noi am spus cu toată sinceritatea d-lui Adenauer: nu ne cereți ceea ce nu vă putem da. Nu putem sprijini planul dvs de unificare a Germaniei, nu putem sprijini N.A.T.O. — adică o organizație care este îndreptată împotriva noastră, împotriva cauzei păcii. Cred că într-un caz analog germanii ar proceda la fel.

Semnarea și intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris, intrarea Republicii Federale Germane în N.A.T.O. au creat obstacole serioase în calea unificării celor două părți ale Germaniei într-un stat german unit.

Se pune întrebarea: cum vor fi satisfăcute năzuințele de reunificare ale poporului german, oare situația existentă va dăinui la infinit? La aceasta noi răspundem precis și categoric: germanii trebuie să rezolve ei înșiși această problemă. Germanii în jurul aceleiași mese! Nimeni nu va rezolva mai bine problema germană decît germanii înșiși. Reunificarea Germaniei trebuie să se facă în așa fel încît statul german unit să fie pașnic și democratic, încît forțele statului german să nu fie îndreptate împotriva altor state. La o asemenea rezolvare a problemei germane noi vom contribui prin toate mijloacele.

Este clar că în actualele condiții rezolvarea problemei germane pe o astfel de bază este o chestiune grea. Recent ne-am întîlnit și am discutat cu reprezentanții Republicii Federale Germane. Tratativele cu reprezentanții R.F.G. au arătat că în calea rezolvării grabnice a acestei probleme stau mari greutăți. În timpul unei pauze în cursul tratativelor cu delegația Republicii Federale Germane, dl. Adenauer a căutat să mă convingă că blocul Atlanticului de nord ar fi creat în scopuri pașnice, că această organizație nu ar amenința cituși de puțin Uniunea Sovietică. Noi știm însă bine că acordurile de la Paris sînt acorduri militare.

Noi știm de asemenea că N.A.T.O. a fost creată ca organizație militară, că N.A.T.O. are drept comandant suprem al forțelor sale armate în Europa pe generalul Gruenther. În consecință, N.A.T.O. nu este o organizație sportivă, ea este creată nu pentru pregătirea de competiții sportive, nu pentru meciuri de fotbal. Se știe că Gruenther nu este antrenor al unei echipe de fotbal, toți îl cunosc ca pe un general care „antrenează echipa" pentru război și anume pentru un război împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară. Nu se poate să nu remarci acest lucru.

S-a căutat să ni se dovedească că N.A.T.O. este creată în scopuri defensive. La timpul său ne-am adresat membrilor N.A.T.O. și am spus: dacă N.A.T.O. este creată pentru apărare, în acest caz noi dorim de asemenea să intrăm în această „organizație defensivă". După cum se știe însă, Uniunea Sovietică nu a fost admisă. Acest fapt dovedește de asemenea că N.A.T.O. este îndreptată împotriva Uniunii Sovietice

Este absolut evident că intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris, intrarea R. F. G. în N.A.T.O. au creat o barieră serioasă în calea reglementării problemei germane. Noi propunem singura ieșire justă — rezolvarea acestei probleme să fie trecută în mîinile poporului german. Germanii vor găsi calea pentru rezolvarea ei justă.

Cred că voi exprima părerea noastră comună, dacă voi spune că națiunea germană și popoarele Uniunii Sovietice sînt interesate să aibă relații pașnice, de prietenie.

Vreau să spun că, pe cît se pare, un timp oarecare va trebui să se țină seama de faptul că în Germania există două state — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

Între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană s-au statornicit relații sincere de prietenie. Guvernul sovietic va tinde de asemenea pe toate căile spre stabilirea de relații de prietenie cu Republica Federală Germană și se va strădui să contribuie la apropierea celor două părți ale Germaniei.

Ca comunist și ca secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice vreau să spun, fără a căuta să impun punctul meu de vedere tuturor celor prezenți, că în fața partidului nostru, care se călăuzește după învățătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, stă țelul cel mai nobil — construirea comunismului. Noi năzuim să nu existe exploatarea omului de către om, omul să fie prietenul omului, iar binefacerile muncii și binefacerile științei să slujească întregului popor. Dacă toate popoarele ar păși pe o asemenea cale de dezvoltare, aceasta ar exclude posibilitatea nu numai a războaielor, ci și a oricăror conflicte armate.

Oamenii muncii din Republica Democrată Germană au pășit pe calea construcției socialiste. Acesta este un mare eveniment istoric în viața poporului german. Și noi vă sprijinim pe această cale. Noi vă urăm succes deplin în marea dvs. muncă constructivă. Sîntem convinși că veți reuși să obțineți noi victorii pe această cale. Construirea socialismului în Republica Democrată Germană este o chestiune atît de importantă încît acum îmi vine chiar greu să găsesc cuvintele pentru a exprima just întreaga însemnătate și măreție a acestei opere.

Construirea socialismului în Republica Democrată Germană corespunde intereselor tuturor oamenilor muncii din Germania. Mulți muncitori care se găsesc în rîndurile Partidului Social Democrat din Germania, ale partidului creștin-democrat din Germania și ale celorlalte partide vor căuta să contribuie la construirea unui stat german socialist. Dar lupta pentru socialism, pentru construirea unui stat german socialist este desigur o chestiune internă a clasei muncitoare germane însăși, a poporului german.

Trebuie să spun că statul sovietic are sarcina de a stabili relații prietenești de bună vecinătate cu întregul popor german. Nu ne îndoim cituși de puțin că conducătorii Republicii Democrate Germane tind de asemenea spre aceasta.

Cancelarul Republicii Federale Germane, dl. Adenauer, a declarat de asemenea în timpul tratativelor de la Moscova că guvernul Republicii Federale Germane tinde să dezvolte relații de prietenie cu poporul sovietic. Nu am dreptul să pun la îndoială această declarație. Noi vom saluta confirmarea acestor cuvinte bune prin fapte bune.

Știm că la reprezentanții Republicii Democrate Germane, cu care ducem cu succes tratative, cuvintele și asigurările se identifică cu activitatea practică și sîntem convinși că așa va fi și de acum înainte. Prietenia noastră și încrederea reciprocă se vor întări pe zi ce trece.

Sperăm de asemenea că în viitor se vor dezvolta satisfăcător relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. Dar, potrivit unui proverb rusesc: vom trăi și vom vedea. În ceea ce ne privește, vom face totul pentru ca relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană să se dezvolte cu succes. Atît Uniunea Sovietică, cît și Republica Federală Germană sînt interesate ca între țările noastre să ia o largă dezvoltare comerțul și legăturile culturale. Aceasta va aduce un mare folos Republicii Federale Germane, Republicii Democrate Germane și Uniunii Sovietice.

Aș vrea de asemenea să vorbesc despre o chestiune particulară — despre foștii prizonieri de război care au fost condamnați de justiția Uniunii Sovietice ca criminali de război. Vă amintiți că în această chestiune tov. Bulganin și cu mine am procedat la un schimb de păreri cu dvs. în timpul vizitei noastre la Berlin, venind de la Geneva.

În această chestiune președintele Republicii Democrate Germane, tov. Pieck, a adresat o scrisoare tov. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Cînd delegația Republicii Federale Germane a sosit la noi, și ea a ridicat această chestiune în fața noastră legînd-o de stabilirea de relații diplomatice între U.R.S.S. și R.F.G. Noi am declarat d-lui Adenauer și membrilor delegației guvernamentale a Republicii Federale Germane că această chestiune nu are nici o legătură cu tratativele referitoare la stabilirea de relații diplomatice și că ea poate fi soluționată numai de Uniunea Sovietică pentru că acești oameni au comis crime împotriva poporului sovietic și pentru aceasta au fost condamnați de justiția sovietică. Dar timpul trece și oamenii se schimbă. Unii se schimbă în bine, alții în rău. Majoritatea oamenilor se schimbă totuși în bine. De aceea noi considerăm că cererea ca acești oameni să fie puși în libertate înainte de termen poate fi satisfăcută. Ținem seama că ei au părinți și rude care îi așteaptă ca tați, fii, soți și frați.

Noi înțelegem că trebuie să ținem seama de aceste sentimente umane. Acești oameni și-au ispășit o mare parte a detențiunii și sperăm că ei vor aprecia just generozitatea guvernului sovietic și după eliberarea lor nu vor nutri un sentiment de răzbunare față de Uniunea Sovietică.

Iată chestiunile pe care am vrut să le ridic în cuvîntarea mea.

Proiectul de tratat pe care l-a pregătit comisia satisface, evident, cele două părți ale noastre, lucru ce nu se întîmplă atît de des.

De cele mai multe ori se întîmplă ca rezolvarea problemelor să se facă prin compromis. Noi nu avem compromisuri deoarece nu este o luptă între puncte de vedere diferite, ci există o comunitate de păreri, o comunitate de concepții. Este adevărat că faptul că trupele noastre sovietice rămîn deocamdată pe teritoriul dvs. poate provoca o oarecare mîhnire, însă sîntem convinși că necesitatea acestei măsuri va fi just înțeleasă. Înțelegem clar că prezența unor trupe străine, chiar ale unui stat prieten, nu stîrnește întotdeauna entuziasmul populației. Cu toate acestea oamenii pot și trebuie să înțeleagă necesitatea acestei măsuri în actualele condiții. Hotărîrea noastră comună cu privire la rămînerea trupelor sovietice pe teritoriul dvs. este o măsură vremelnică. Ne dăm seama că aceasta este un lucru neplăcut și de aceea dacă cineva ar spune aici că aceasta este o hotărîre plăcută am privi acest lucru cu neîncredere. Sînteți de acord?

Ulbricht: De acord.

Hrușciov: Dar noi ne vom strădui cu perseverență împreună cu dvs., pentru a ajunge la situația ca între state să fie realizat un acord privitor la reducerea forțelor armate în general și la retragerea trupelor sovietice, americane, engleze și franceze aflate în Germania. Dacă S.U.A., Anglia și Franța ar fi gata să facă aceasta astăzi, am putea rezolva această problemă chiar acum. Sîntem gata să ne retragem trupele din Germania dar cu condiția ca partenerii noștri în războiul împotriva Germaniei hitleriste să-și retragă și ei trupele.

Sperăm că această problemă va fi rezolvată în viitor. Acestei speranțe i-a dat naștere conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Sperăm că spiritul Genevei se va dezvolta și întări, dar nu sub forma unui spirit invizibil și imperceptibil, ci sub forma de acțiuni concrete așa cum s-a procedat din partea noastră cînd am hotărît să reducem forțele armate cu 640.000 de oameni, cînd am renunțat la arendarea bazei maritime militare de la Porkkala-Udd din Finlanda și am aplicat o serie de alte măsuri. Așteptăm ca partenerii noștri de la Geneva să răspundă cu reciprocitate, după care ar putea urma noi propuneri din partea noastră.

Unii oameni politici burghezi ne-au reproșat că noi, deși am zîmbit și ne-am comportat prietenește, n-am fi mers mai departe. Faptele citate de mine cu privire la reducerea forțelor armate și renunțarea la baza militară maritimă din Finlanda nu sînt ele oare acțiuni concrete îndreptate spre micșorarea încordării internaționale?

Așteptăm de asemenea rezultate concrete în spiritul Genevei din partea guvernelor occidentale, care ar contribui la micșorarea încordării internaționale și la întărirea cauzei păcii.

Cuvîntarea lui Otto Grotewohl

Permiteți-mi să fac cîteva observații finale. Tovarășul Bulganin ne-a informat că există o hotărîre a guvernului U.R.S.S. cu privire la suprimarea funcției de înalt Comisar și la abrogarea hotărîrilor fostului Consiliu de control. În ceea ce privește problema legilor promulgate de Consiliul de control, tovarășul Walter Ulbricht a arătat astăzi în numele nostru că, ținînd seama de evoluția generală a evenimentelor, noi nu mai putem recunoaște legile Consiliului de control. Așa dar, dorința noastră coincide cu hotărîrea adoptată de guvernul U.R.S.S.

Dar în aceasta noi vedem nu numai un act formal care duce la simplificarea unor măsuri. Noi vedem în hotărîrea Dumneavoastră și o expresie a încrederii în organele legislative ale Republicii Democrate Germane, în faptul că ele vor rezolva treburile ei fără Consiliul de control.

Tovarășul Bulganin a arătat pe bună dreptate că tratativele noastre, care se apropie de sfîrșit, au o mare însemnătate istorică. Această idee a dezvoltat-o aici și tovarășul Hrușciov. Noi sîntem întrutotul de acord cu această părere.

Considerăm că tratatul pe care îl încheiem aci va crea, odată cu aplicarea sa, posibilitatea de a extinde acum cu succes relațiile prietenești dintre Uniunea Sovietică și Germania, de la Republica Democrată Germană la întreaga Germanie. Aceasta este una din sarcinile politice hotărîtoare pentru dezvoltarea noastră viitoare.

Noi considerăm de asemenea că în prezent nu este vorba numai de întărirea prieteniei noastre, că de acum înainte cu ajutorul acestui tratat vom lichida definitiv relațiile proaste care au existat în trecut între popoarele noastre și că la baza noilor noastre relații de prietenie stau două principii. Cele două popoare ale noastre năzuiesc spre relații sociale pentru care este nevoie de posibilități mari și largi în problemele economice, politice și culturale. Prin urmare, relațiile noastre trebuie să aibă o perspectivă largă. De aceea sperăm că relațiile noastre de prietenie sînt stabilite pentru totdeauna și că ele sînt indestructibile. Pe această bază pot fi realizate mărețele țeluri umane pe care năzuește să le înfăptuiască socialismul.

Aș vrea să mai spun cîteva cuvinte în legătură cu observațiile făcute de tovarășul Hrușciov. În primul rînd, noi primim cu recunoștință observațiile tovarășului Hrușciov în ceea ce privește toate forțele progresiste din Germania. Noi împărtășim acest punct de vedere. Ne-am început activitatea ca o mișcare antifascistă. În colaborare cu toate forțele progresiste am depășit de mult această etapă a dezvoltării noastre. De cînd ne-am propus scopul de a pune bazele socialismului în Republica Democrată noi ne-am înțeles pe această bază cu toți prietenii noștri și am devenit tovarăși apropiați. Sînt convins că exprim părerea tuturor prietenilor mei dacă vă voi asigura că nu ne vom abate de la această cale fericită. Tovarășul Hrușciov a vorbit în cuvinte extrem de calde despre încrederea oamenilor sovietici în statul german, în oamenii muncii din Republica Democrată Germană și în clasa muncitoare și în intelectualitatea progresistă.

Permiteți-mi, dragi prieteni, să vă mulțumesc din toată inima pentru aprecierea pe care ați acordat-o activității noastre. Deși ne ferim foarte mult de autoliniștire, o asemenea apreciere a activității noastre și a oamenilor noștri ne însuflețește în muncă.

Pentru a încheia voi spune cîteva cuvinte în legătură cu observația dvs., tovarășe Hrușciov în privința foștilor prizonieri de război care-și ispășesc pedeapsa pentru crimele comise. Nu pot vorbi decît foarte pe scurt în această privință și o fac doar pentru că presa burgheză a subliniat că problema celor condamnați pentru crime de război nu a constituit obiect de tratative aici. Pentru ce n-am făcut acest lucru? Pentru că am căzut întrutotul de acord în această problemă la Berlin. Noi nu considerăm că această problemă ar fi o problemă politică și noi o apreciem din punctul de vedere uman pe care Dumneavoastră, tovarășe Hrușciov, l-ați dezvoltat aici.

Însfîrșit am să spun următoarele. Din tratativele noastre reiese că întărirea și dezvoltarea relațiilor noastre de prietenie au o mare însemnătate pentru viitor, deoarece ele corespund intereselor celor două popoare ale noastre și ale popoarelor Europei. Președintele statului nostru, Wilhelm Pieck, este unul din cei mai buni și cei mai sinceri prieteni din întreaga Germanie ai Uniunii Sovietice. Tovarășul Wilhelm Pieck, a spus anul trecut următoarele: „Trebuie să transformăm cauza prieteniei germano-sovietice într-o cauză vitală a poporului german". Permiteți-mi să vă asigur că vom acționa în conformitate cu această declarație și vom transforma relațiile noastre de prietenie într-o cauză vitală a poporului german.

Cuvîntarea lui Walter Ulbricht

Tovarășe președinte, dragi prieteni!

Tovarășul Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și tovarășul Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, în deplină înțelegere unul cu altul, au înfățișat însemnătatea istorică a actualelor proiecte de tratat. Complexul de tratate care se discută, impune cea mai mare răspundere Camerei Populare, Consiliului de Miniștri și tuturor cetățenilor R. D. Germane. În articolul 1 din tratat se spune că R. D. Germană este *liberă* în ceea ce privește politica sa externă și internă, inclusiv relațiile cu Republica Federală vest-germană. Spre deosebire de acest lucru, guvernul de la Bonn a încheiat cu puterile occidentale acorduri care limitează drepturile Republicii Federale vest-germane și garantează puterilor de ocupație occidentale pe o perioadă de 50 de ani staționarea trupelor lor și amestecul în afacerile interne ale Germaniei occidentale.

Tratatul dintre statele noastre este o expresie a relațiilor noi dintre statele lagărului democrat și socialist. Prima obligație care decurge din dreptul de a rezolva noi înșine în mod liber chestiunile germane este obligația nobilă de a contribui la menținerea și întărirea păcii în Europa și în întreaga lume printr-o colaborare sinceră, prietenească cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Chiar de la început, Republica Democrată Germană și-a propus ca sarcină de cea mai mare importanță să bareze calea militarismului german și să facă din R. D. Germană un stat german unit, cu adevărat suveran, o citadelă a păcii și democrației. Includerea Germaniei occidentale în blocul nord-atlantic și remilitarizarea, au creat în Germania un obstacol care a împiedicat reunificarea Germaniei. Clasa monopoliștilor, bancherilor și moșierilor — dominantă în Germania occidentală — dorind să-și mențină puterea politică și economică, a provocat scindarea Germaniei și a subordonat Germania occidentală intereselor capitalului financiar străin. Poporul german iubitor de pace nu se va împăca niciodată cu includerea Germaniei occidentale în pactul nord-atlantic, deoarece aceasta primejduiește viața pașnică a poporului și provoacă desmembrarea Germaniei. Preferind remilitarizarea reunificării și împiedicînd poporul să aleagă în mod liber, pe calea unui referendum, fie tratatul de pace și reunificarea, fie acordurile de la Paris și remilitarizarea, guvernul de la Bonn a dovedit că intenționează să pornească din nou pe calea veche care a dus de două ori Germania la catastrofă.

Cercuri tot mai largi din Germania occidentală sînt conștiente că încheierea acordurilor de la Paris a fost o greșeală fatală, deoarece aceste acorduri sînt incompatibile cu reunificarea Germaniei.

Tratatul care se încheie în prezent între Republica Democrată Germană și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste ajută germanilor iubitori de pace să întărească pacea și le permite să-și dea seama că niciodată nu va fi subordonată întreaga Germanie dictaturii N.A.T.O. și militariștilor vest-germani.

Actualul complex de tratate este un rezultat al dreptului Republicii Democrate Germane de a rezolva ea însăși în mod liber chestiunile sale interne și externe.

Aș dori să spun în legătură cu aceasta că adevărata libertate există numai acolo unde este o bază trainică a libertății — dominația clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare și intelectualitatea muncitoare. În timp ce în Germania occidentală a fost restabilită cu ajutorul puterilor de ocupație puterea monopolurilor capitaliste, în Republica Democrată Germană oamenii muncii au tradus în fapt hotărîrile conferinței de la Potsdam și ale Consiliului de control al celor patru puteri cu privire la stîrpirea militarismului german, înfăptuirea reformei agrare și lichidarea monopolurilor. Noi înțelegem că acest lucru a îndîrjit foarte mult anumite cercuri ale capitalului monopolist și ale moșierilor din Germania occidentală și de aceea ele sînt împotriva recunoașterii Republicii Democrate Germane.

Totuși aceasta nu schimbă cu nimic faptul real al întăririi și succeselor puterii muncitorești-țărănești.

Populația Republicii Democrate Germane va saluta desigur faptul că acum, cînd reconstrucția vieții în R.D. Germană pe o bază pașnică și democrată merge nestăvilit înainte, legile, directivele și ordinele Consiliului de control își pierd valabilitatea, iar legislația populară este în întregime tradusă în viață.

După ce cercurile dominante, contrar voinței majorității populației, au încătușat Germania occidentală în pactul nord-atlantic, iar la Bonn au fost strecurate în grabă legi militare, în problema reunificării Germaniei s-a creat o situație grea, complicată.

În complexul nostru de tratate, care are o însemnătate atît de mare, se spune că unirea eforturilor Republicii Democrate Germane și Uniunii Sovietice în vederea colaborării în domeniul menținerii și întăririi păcii și a securității generale în Europa, ca și în vederea restabilirii unei Germanii unite ca stat iubitor de pace și democrat și în vederea unei reglementări pașnice pe bază de tratate cu Germania, corespunde intereselor poporului german și sovietic și în egală măsură intereselor celorlalte popoare din Europa. Poporul german mulțumește Sovietului Suprem și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și personal tovarășilor Bulganin și Hrușciov pentru inițiativa lor în slăbirea încordării situației internaționale. Aceasta va permite slăbirea încordării și în Germania. Salutăm în mod sincer acordul intervenit între Republica Federală Germană și guvernul U.R.S.S. cu privire la stabilirea de relații diplomatice, la colaborarea economică și culturală, deoarece aceasta servește de asemenea la slăbirea încordării și poate contribui la o apropiere între cele două părți ale Germaniei. Este absolut evident că principala primejdie pentru viața pașnică a popoarelor europene este reînvierea militarismului german. Nimeni nu se poate aștepta ca noi să dăm posibilitate revanșarzilor germani să-și extindă pozițiile după exemplul alegerilor hitleriste din 1933 și să împingă baza militară pînă la Oder pentru ca apoi să poată provoca un război. Așa dar, există numai o singură cale pentru asigurarea păcii în Europa și pentru reunificarea Germaniei: anihilarea grupărilor militariste din Europa cu ajutorul unui tratat de securitate colectivă la care să participe toate statele europene. Primul ministru Otto Grotewohl a propus în același timp o apropiere între cele două părți ale Germaniei. Colaborarea dintre muncitorii, țărănimea muncitoare, sindicatele, sportivii și reprezentanții vieții culturale din cele două părți ale Germaniei va da ea însăși succese îmbucurătoare Din situația juridică de stat a celor două state germane decurge necesitatea recunoașterii reciproce a celor două state și a reglementării diferitelor probleme direct între cele două guverne.

Mai ales de cînd organele guvernamentale ale R. D. Germane exercită paza de frontieră și controlează căile de comunicație dintre Germania occidentală și Berlinul occidental care se află pe teritoriul R. D. Germane nu există nici o altă cale de rezolvare a problemelor litigioase în afară de tratative oficiale între cele două guverne.

Oricît de greu ar veni cercurilor politice conducătoare de la Bonn și din Berlinul occidental nu le rămîne nimic altceva decît să recunoască că intențiile de a submina Republica Democrată Germană cu ajutorul războiului rece sînt sortite eșecului. Cu cît vor recunoaște mai repede acest lucru, cu atît va fi mai bine pentru populația din Berlinul occidental.

Guvernul federal al Germaniei occidentale ar trebui să aprecieze în mod realist situația și să-și dea seama că își poate exercita drepturile exclusiv pe teritoriul Republicii Federale vest-germane. Declarația sa cu privire la frontierele Germaniei nu are nici o importanță, întrucît există tratate internaționale care își mențin valabilitatea.

Sîntem de acord ca trupele sovietice să rămînă în Republica Democrată Germană, de strajă păcii. Atîta timp cît puterile occidentale nu intenționează să-și recheme trupele din Germania occidentală și să lichideze bazele lor militare, prezența trupelor sovietice pe teritoriul Republicii Democrate Germane este necesară. Acest lucru nu afectează deloc datoria proprie a puterii muncitorești țărănești de a apăra în mod eficient, prin propriile sale forțe armate, Republica Democrată Germană, patria celor ce muncesc.

După adoptarea legilor militare la Bonn și începerea creării forțelor armate agresive, R. D. Germană își va exercita neabătut obligațiile și drepturile care decurg din tratatul de la Varșovia.

Noul complex de tratate care constituie expresia începutului unei noi perioade în dezvoltarea Republicii Democrate Germane, se bazează pe prietenia trainică, de nezdruncinat, dintre poporul german și popoarele Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. El creează relații juridice de stat bazate pe egalitate în drepturi, respectare reciprocă a suveranității și neamestec în treburile interne, relații care slujesc la întărirea și dezvoltarea continuă a prieteniei dintre Republica Democrată Germană și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Complexul de tratate va contribui la dezvoltarea continuă a relațiilor economice, tehnico-științifice și culturale între statele noastre. Totodată, el va contribui la întărirea lagărului statelor democrate și socialiste.

Noi dorim dezvoltarea unor relații trainice, prietenești între *întregul* popor german și Uniunea Sovietică. Sarcina noastră comună este de a obține o reglementare pașnică pentru întreaga Germanie. Puterea muncitorească-țărănească din Republica Democrată Germană se consideră răspunzătoare pentru apărarea intereselor pașnice și democratice ale întregului popor german în așa fel încît să fie tradusă în viață dorința lui supremă — reglementarea pașnică a problemei germane.

Sîntem convinși că clasa muncitoare germană, țărănimea muncitoare, intelectualitatea și toți ceilalți germani iubitori de pace vor trage învățăminte din catastrofa celor două războaie mondiale și vor păși cu curaj pe calea luptei pentru pace, democrație și progres.

Prezentul complex de tratate va contribui la întărirea puterii muncitorești-țărănești în Republica Democrată Germană și va sluji în felul acesta măreața și dreapta cauză a păcii, democrației și socialismului.

Dragi prieteni sovietici! Vă mulțumim din inimă pentru colaborarea frățească la elaborarea noului complex de tratate care slujește deopotrivă intereselor celor două popoare ale noastre.

Cuvîntarea lui Otto Nuschke

Domnule președinte!

Domnule prim ministru al U.R.S.S.!

Mulțumim deosebit de mult reprezentanților Uniunii Sovietice pentru că au oferit posibilitatea de a se realiza un complex de documente de pace. Nu numai oamenii politici contemporani, ci și viitorii istorici vor compara acest tratat cu așanumitul tratat german care face parte integrantă din acordurile de la Paris și este indisolubil legat de ele. Noi avem un tratat în care se stabilește juridic egalitatea politică a R. D. Germane. Aici se acordă o adevărată suveranitate, o garanție contractuală a suveranității care ni s-a acordat, la Bonn — aparența suveranității.

În opoziție cu acest tratat, tratatul german prevede că Bonnul a cedat partenerilor săi occidentali din cadrul tratatului dreptul de a duce tratative privitoare la reunificarea Germaniei. De aceea nu a fost logic ca dl. dr. Adenauer să ridice aici pretenții de a duce tratative cu privire la reunificare. Propriu-zis prin aceasta el a încălcat tratatul încheiat de el însuși cu guvernele occidentale. Dar, noi nu vrem să avem o dispută cu el în legătură cu aceasta. Ne este suficient că putem constata cu satisfacție că aici se elaborează un tratat care se deosebește de cel de la Bonn ca ziua de noapte. Sîntem liberi să rezolvăm problemele politicii noastre interne și externe inclusiv problema relațiilor cu Republica Federală Germană, precum și dezvoltarea relațiilor cu celelalte state.

Faptul că ne consultăm în problemele referitoare la interesele noastre comune constituie o expresie a relațiilor de prietenie ce există între noi care au fost pe drept cuvînt numite aici chiar frățești.

În cadrul acestor consultări, în fața noastră stă un țel absolut precis stabilit de tratat, și anume țelul nobil de a nu admite tulburarea păcii. Caracterul pașnic al acestui tratat este confirmat și de consultări. Dacă articolul 4 prevede că trupele sovietice rămîn vremelnic în Republica Democrată Germană, se prevede concomitent că ele nu vor avea dreptul să se amestece în treburile interne ale Republicii Democrate Germane și în viața social-politică. Ce prevede însă în această privință așa-zisul tratat german încheiat de Adenauer cu puterile occidentale? Puterile occidentale fac rezerva că, în orice moment vor socoti necesar, vor lua din nou în mîinile lor puterea politică și de stat. Și ele insistă asupra acestui drept pentru fiecare din comandanții lor militari. Articolul 3 prevede că staționarea trupelor sovietice are un caracter temporar. Acest caracter temporar este diametral opus prevederilor corespunzătoare ale acordurilor de la Paris, care trebuie să rămînă în vigoare 50 de ani.

Sînt convins că atunci cînd va fi publicat acest tratat în Germania occidentală se va înțelege uriașa deosebire dintre adevărata suveranitate și suveranitatea aparentă de la Bonn. Acest lucru îl va înțelege în special populația creștină din Republica Democrată Germană, precum și populația creștină din Republica de la Bonn. Ea va înțelege însemnătatea cu adevărat etică și creștinească a acestui tratat.

În Republica Democrată Germană, precum și în Republica Federală vest-germană se va înțelege că acum a fost creat într-adevăr aici un complex de documente de pace. Și, mai mult, acesta este un instrument excepțional de important pentru restabilirea unității Germaniei. Este vorba de reunificarea cu adevărat pașnică a întregii Germanii și sîntem deosebit de recunoscători reprezentanților guvernului sovietic pentru faptul că poporului german i s-a dăruit acum acest complex de documente cu adevărat de pace.

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R. D. Germane

Cuvîntarea lui Berthold Rose

Mult stimate domnule președinte!

Dragi prieteni!

Mă bucură în mod deosebit faptul că iau parte, ca reprezentant al partidului democrat țărănesc din Germania și al țărănimii muncitoare, la aceste tratative care au o însemnătate atît de excepțională pentru poporul german.

Abia zilele acestea țăranii muncitori din Republica Democrată Germană au sărbătorit cea de a 10-a aniversare a reformei agrare democrate. Am înfăptuit la noi hotărîrile de la Potsdam, am luat puterea junkerilor și prin aceasta am smuls în întregime una din rădăcinile militarismului. Țăranii noștri au tras învățăminte din trecut și sînt animați de o profundă năzuință spre pace.

Pacea înseamnă ogoare fertile, cîmpii înfloritoare și o recoltă bogată. Vrem pace și prietenie cu toate popoarele de pe pămînt și mai cu seamă cu popoarele Uniunii Sovietice. Aceasta trebuie să fie o prietenie în același spirit al colaborării frățești care domnește la tratativele noastre. De aceea, sînt convins că țăranii noștri din R.D. Germană vor sprijini cu toată energia acordurile realizate aici.

O adîncă îngrijorare stîrnește însă în rîndurile noastre faptul că în apusul patriei noastre acționează din nou forțe care crează militarismul.

Diferite asociații duc propagandă șovină. Mărșăluiește din nou „Casca de oțel". Noi, țăranii muncitori, știm că atunci cînd mărșăluiește „Casca de oțel" și alte asociații soldățești atunci pacea, statul nostru al muncitorilor și țăranilor, se află în primejdie.

Mult stimate domnule președinte, ați spus pe bună dreptate în cuvîntarea dvs. că pe teritoriul german s-au dezvoltat două state cu sisteme sociale diferite. După o luptă de secole, legată de mari jertfe, țărănimea muncitoare s-a eliberat de exploatarea și asuprirea junkerilor și monopoliștilor.

În strînsă alianță cu clasa muncitoare și sub conducerea ei, țăranii muncitori și-au construit o nouă viață, au devenit țărani liberi pe pămînt propriu. Da, se poate afirma că viața a căpătat pentru ei, pentru prima oară, un sens. Dar, din păcate, într-o singură parte a patriei noastre. În Germania occidentală muncitorii agricoli și țăranii muncitori au fost înșelați în speranțele lor într-o reformă agrară democratică. Ei cer mai răspicat ca oricînd: „Pămîntul junkerilor să fie dat țăranilor!" „Pămîntul aparține celor ce-l muncesc". Aceasta este o necesitate istorică, socială și națională pentru întreaga Germanie.

De aceea este firesc că la cea de a 10-a aniversare a reformei agrare democrate țăranii muncitori din Republica Democrată Germană au declarat cu hotărîre că noi nu vom renunța niciodată la cuceririle statului nostru muncitoresc-țărănesc. Junkerii nu vor mai domni niciodată acolo unde astăzi trăiesc țăranii liberi.

Țăranii noștri muncitori au înțeles acum că nu este deajuns să iubească pacea, că ea trebuie de asemenea apărată. Noi vom întări din punct de vedere politic și economic statul nostru muncitoresc-țărănesc ca bază a luptei noastre pentru o pace îndelungată și pentru o Germanie unită, pașnică și democrată.

Astăzi pe ogoarele noastre lucrează combine sovietice. Munca noastră a devenit mai ușoară. Aplicarea metodelor inovatoare sovietice a devenit pentru mulți țărani un izvor de bunăstare.

Colaborarea și mai strînsă în domeniul politic, economic și cultural prevăzută în acordurile noastre comune deschide noi perspective largi pentru țărănimea noastră muncitoare și pentru cooperativele noastre agricole de producție.

În lupta noastră pentru întărirea păcii, pentru securitatea popoarelor Europei și pentru rezolvarea pașnică a problemei germane ne va fi de un mare ajutor tratatul pe care îl discutăm astăzi. Actualele noastre tratative arată mai clar ca oricînd că poporul german are prieteni de nădejde și puternici.

Prietenia de nezdruncinat dintre cele două popoare ale noastre, marele exemplu al Uniunii Sovietice, alianța trainică cu clasa muncitoare ne dau nouă, țăranilor muncitori, puterea de a ocupa un loc de cinste în lupta pentru cauza dreaptă a poporului german.

Cuvîntarea lui Lothar Bolz

Mult stimate domnule președinte!

Aș vrea să încep scurta mea cuvîntare mulțumind delegației guvernamentale a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Vă mulțumesc atît pentru obiectul tratativelor, cît și pentru desfășurarea lor.

Acest tratat confirmă în articolul 1 că Republica Democrată Germană este liberă să adopte hotărîri atît în problemele de politică internă, cît și în cele de politică externă. Această reglementare bilaterală contractuală juridică de stat a relațiilor noastre este o continuare consecventă a declarației din 26 martie 1954 cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană. Pentru noi libertatea deplină în domeniul politicii externe echivalează cu continuarea consecventă a politicii noastre externe al cărei fundament este prietenia sinceră și cordială cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. De aceea, noi salutăm în mod deosebit posibilitatea de a întări prin tratat relațiile noastre de prietenie și de a crea premizele pentru dezvoltarea lor ulterioară.

Relațiile noastre cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste se bazează pe faptul că Uniunea Sovietică, făcînd uriașe sacrificii, a eliberat poporul german de sub jugul tiraniei hitleriste.

Relațiile noastre se bazează pe unitate de scopuri, ceea ce a devenit posibil numai în urma dezrădăcinării militarismului și fascismului pe teritoriul republicii noastre, ceea ce a devenit posibil numai în urma faptului că puterea de stat în Republica Democrată Germană se bazează pe alianța dintre muncitori și țărănimea muncitoare, ceea ce a devenit posibil numai în urma reformei agrare, a reformei în industrie, a creării industriei populare, a reformei administrative și a celorlalte reforme. De aceea, între noi există o unitate deplină în aprecierea situației internaționale și a sarcinilor în domeniul internațional. Acestea sînt: necesitatea de a rezolva problemele internaționale pe calea tratativelor în vederea realizării de acorduri comune, slăbirea încordării internaționale și colaborarea. Totodată, este de cea mai mare importanță asigurarea securității în Europa, fapt care este menționat în articolul 2 al acestui tratat, și colaborarea dintre cele două state germane în rezolvarea acestei sarcini de răspundere.

Relațiile dintre republica noastră și Uniunea Sovietică constituie în felul acesta o expresie a comunității intereselor noastre, a prieteniei sincere, profunde, a încrederii reciproce și a solidarității.

Existența a două state germane este o realitate. Există două state germane diferite, cu o orînduire de stat și socială diferită și, în felul acesta, cu două politici externe diferite. Nu vreau aci să mă pronunț în privința politicii externe a Republicii Federale. Salut sincer normalizarea relațiilor dintre U.R.S.S. și Republica Federală ca un mare succes al politicii sovietice de slăbire a încordării.

În ceea ce privește politica externă a Republicii Democrate Germane, vreau doar să subliniez următoarele: Noi sîntem adversari hotărîți ai politicii de forță și de război rece, adversari hotărîți ai politicii faptului împlinit, ai politicii condițiilor preliminare în tratative, ai politicii de amenințare și de folosire a forței. Noi sîntem adversari hotărîți ai politicii amestecului în treburile interne ale altor state. Noi sîntem împotriva politicii care nu ține seama de fapte, se călăuzește după iluzii, și care în cazurile cînd iluziile nu corespund faptelor consideră că este cu atît mai rău pentru fapte.

Noi sîntem adversari ai vechii politici a imperialismului german, care între altele s-a manifestat și în faptul că ea tindea întotdeauna spre alianțe cu cele mai reacționare forțe din lume, cu forțele care reprezentau doar trecutul, dar nu viitorul.

Sistemul de alianțe ale militarismului german, atît în primul război mondial, cît și în cel de-al doilea război mondial, constituie exemple în această privință; militarismul german care reînvie în Germania occidentală recurge la aceleași metode.

Într-adevăr, cele două state germane sînt un exemplu de două politici externe diferite. Relațiile noastre cu cele două state vecine foarte apropiate, cu Republica Cehoslovacă, cu care am încheiat la Varșovia o alianță, pentru prima oară în întreaga istorie a celor două popoare ale noastre, și cu Republica Populară Polonă, cu care am creat pe Oder-Neisse o frontieră indestructibilă a păcii și prieteniei, pentru prima oară în istoria celor două popoare ale noastre, sînt un exemplu de relații bazate pe prietenie trainică și bună vecinătate, relații care contribuie la pace și securitate, relații care se bazează pe încredere reciprocă deplină. Pe de altă parte, Franța, Belgia, Olanda, Luxemburg, Danemarca, privesc cu neliniște, cu teamă și frică partenerul lor din alianță, al cărui militarism care reînvie este îndreptat în primul rînd chiar împotriva lor.

În felul acesta existența a două state germane în Europa a ridicat o problemă care nu va permite popoarelor să se simtă în siguranță atîta timp cît nu va fi creat un sistem eficace de securitate în Europa — sistem care corespunde dorinței R D. Germane — și în felul acesta nu va fi dat un răspuns just la această problemă.

Interesele republicii noastre, interesele întregului popor german, viitorul său, avantajele sale, demnitatea sa națională, cer ca Republica noastră Democrată Germană să facă în mod trainic parte din lagărul păcii. În același timp, noi sîntem gata să restabilim relații sincere cu toate celelalte țări, bineînțeles, cu condiția recunoașterii egalității în drepturi, a suveranității, a integrității teritoriale, a neamestecului și a tendinței spre avantaje reciproce.

Mi-am început cuvîntarea prin a exprima mulțumiri. Aș vrea să închei repetînd mulțumirile mele.

Cuvîntarea lui Erich Correns

Mult stimate domnule președinte!

Dragi prieteni!

Delegația noastră a sosit aici pentru a lărgi și consolida și mai mult printr-un tratat relațiile de prietenie existente între Republica Democrată Germană și Uniunea Sovietică.

După istorica conferință de la Geneva din iulie anul curent, și după tratativele încununate cu succes dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană a început o destindere în relațiile dintre popoare și aceasta a contribuit într-o măsură însemnată la cauza păcii în lume.

De aceea, pentru noi germanii s-a creat o nouă situație care e de o însemnătate hotărîtoare din punctul de vedere al posibilităților de reunificare a Germaniei ca stat pașnic și democratic, întrucît destinderea întregii atmosfere politice, consolidarea păcii și stabilirea de relații între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană vor contribui de asemenea la apropierea între cele două state germane.

În această privință are de asemenea o însemnătate deosebită de mare articolul 1 al prezentului tratat. În acest articol se spune:

„În conformitate cu aceasta, Republica Democrată Germană este liberă să adopte hotărîri în problemele privind politica sa internă și externă, inclusiv relațiile cu Republica Federală Germană, precum și dezvoltarea relațiilor cu celelalte state".

Acest articol ne impune nouă, germanilor din Republica Democrată Germană, o obligație deosebit de importantă. Lozinca „Germanii în jurul aceleiași mese!" capătă acum o însemnătate mai mare și mai hotărîtoare decît oricînd, deoarece noi înșine — toți germanii — trebuie să aducem o contribuție esențială la rezolvarea problemei germane.

Este clar că acordurile de la Paris au făcut cu neputință rezolvarea problemei germane, — aș vrea să repet ceea ce a spus limpede primul ministru Otto Grotewohl, conducătorul delegației noastre: Nu poate fi și nu va fi o Germanie unită dacă se mențin acordurile de la Paris și wehrmachtul fascist. Dar unificarea celor două state germane pe baze pașnice și democratice este posibilă în cadrul sistemului de securitate colectivă în Europa la care vor putea participa provizoriu cele două părți ale Germaniei.

Noi, membrii Frontului Național al Germaniei Democrate — mișcarea în numele căreia am luat cuvîntul aici — vom trebui să luptăm și mai intens, și mai bine, pentru acest țel măreț. Cuvintele calde de recunoaștere pe care dvs. domnule președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., le-ați dedicat în cuvîntarea de sîmbătă succeselor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană vor sluji ca un stimulent deosebit de puternic în munca noastră. Sînt convins că datorită marelui ajutor prietenesc pe care ni-l asigură acest nou tratat vom reuși să avem succes în eforturile noastre.

Îngăduiți-mi de asemenea, ca om de știință și tehnician să fac cîteva observații în legătură cu acest tratat. Delegația noastră a avut cinstea de a vizita ieri prima centrală atomoelectrică din lume construită de Uniunea Sovietică. Ceea ce am văzut acolo, la această centrală atomoelectrică, a produs asupra noastră, a tuturor, o impresie deosebit de puternică. În alte țări pînă și obținerea energiei din atom se dezvoltă exclusiv în scopuri militare, de pildă, ca forță motrice pentru navele militare; aici însă energia electrică obținută din atom este folosită pentru prima oară în scopuri pașnice — în uzine, în agricultură și pentru iluminatul orașelor și satelor. La această întreprindere admirabilă noi ne-am convins pe deplin de înaltul nivel al științei și tehnicii în țara dvs., și în legătură cu aceasta ne-am dat seama de marea însemnătate pe care o are conținutul articolului 3 al tratatului, în care se vorbește despre dezvoltarea și întărirea continuă a legăturilor economice, tehnico-științifice și culturale existente între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană. Această colaborare în domeniile sus-menționate are pentru noi o însemnătate deosebit de mare în vederea îmbunătățirii continue a condițiilor noastre de trai și sperăm că și noi vom ști să ne aducem aportul la această operă — fie chiar în proporții modeste și numai în cîteva domenii.

Așa după cum întregul tratat slujește cauzei menținerii și întăririi păcii și securității generale în Europa și în Republica Democrată Germană, la fel și colaborarea a cărei însemnătate este subliniată în articolul 3, va crea o bază solidă pentru adîncirea relațiilor de prietenie dintre cele două state ale noastre. Această colaborare în domeniul economic, tehnico-științific și cultural va fi rodnică, pentru că ea se va înfăptui în condițiile păcii și în scopuri pașnice.

Desființarea funcției de Inalt Comisar al U. R. S. S. în Germania

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a hotărît să desființeze funcția de Inalt Comisar al U.R.S.S. în Germania.

Ambasadorul U.R.S.S. în Republica Democrată Germană a fost investit cu funcția de a ține legăturile corespunzătoare cu reprezentanții S.U.A., Angliei și Franței din Republica Federală Germană, în problemele privind Germania în ansamblu care decurg din hotărîrile celor patru puteri.

Legăturile corespunzătoare cu comandanții supremi ai trupelor S.U.A., Angliei și Franței aflate pe teritoriul Republicii Federale Germane vor continua să fie de competența comandantului suprem al grupului de trupe sovietice din Germania.

În legătură cu faptul că în Republica Democrată Germană au fost traduse în viață hotărîrile Consiliului de control din Germania privitoare la reorganizarea condițiilor vieții sociale pe baze pașnice și democrate și luîndu-se în considerație legislația existentă a Republicii Democrate Germane, care face de prisos menținerea în vigoare a hotărîrilor menționate. Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a stabilit că legile, directivele, ordinele și celelalte hotărîri ale Consiliului de control din Germania, emise de către el în perioada 1945—1948, în exercitarea drepturilor de ocupație a Germaniei de către cele patru puteri, își încetează valabilitatea pe teritoriul Republicii Democrate Germane.

Încetarea valabilității hotărîrilor menționate ale Consiliului de control pe teritoriul Republicii Democrate Germane nu afectează drepturile și obligațiile Uniunii Sovietice față de Germania în ansamblu care decurg din hotărîrile corespunzătoare ale celor patru puteri.

Comunicatul final cu privire la tratativele dintre Uniunea Sovietică și R. D. Germană

Intre 17 și 20 septembrie s-au desfășurat la Moscova tratative între delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane.

Din partea Uniunii Sovietice, la tratative au participat: N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior al U.R.S.S., precum și V. S. Semionov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., G. M. Pușkin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Germană, S. G. Lapin, șeful secției a 3-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Din partea Republicii Democrate Germane la tratative au participat: Otto Grotewohl, primul ministru al R. D Germane, Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Willy Stoph, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Otto Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al R. D. Germane, Bruno Leuschner, președintele Comisiei de stat a planificării a R. D. Germane, Johannes Koenig, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democrate Germane în U.R.S.S., Peter Florin, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Camerei Populare a R. D. Germane, prof Erich Correns, președintele Prezidiului Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate, Berthold Rose, secretarul general al partidului democrat-țărănesc, Manfred Herlach, secretarul general al partidului liber-democrat, ambasadorul Fritz Gross, secretarul delegației.

In cursul tratativelor au fost discutate probleme de o deosebită importanță privind întărirea și dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană.

Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și cordialitate și s-au încheiat prin semnarea tratatului „Cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană". Cele două părți și-au exprimat convingerea fermă că acest tratat, bazat pe principiile egalității în drepturi, respectării reciproce a suveranității și neamestecului în treburile interne, va contribui la întărirea și dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie, a strînsei colaborări care există între U.R.S.S. și R.D.G. Cele două părți sînt convinse de asemenea că Tratatul va constitui un factor important pentru întărirea păcii și securității în Europa și va contribui astfel la refacerea unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat.

In cursul tratativelor a avut loc un schimb de păreri în problemele internaționale care interesează cele două părți și îndeosebi în problemele legate de apropiata conferință de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Cele două părți au confirmat că, pentru ca la conferința sus-menționată să se desfășoare o discuție rodnică în problemele privind Germania este necesar ca la discutarea acestor probleme să participe guvernul Republicii Democrate Germane, precum și guvernul Republicii Federale Germane.

A avut loc un schimb de păreri în problema acelora dintre foștii prizonieri de război germani care se mai află în U.R.S.S. și care își ispășesc pedeapsa pentru crimele pe care le-au săvîrșit. Luînd în considerație apelul făcut în acest sens de președintele și guvernul Republicii Democrate Germane precum și rugămintea guvernului Republicii Federale Germane, guvernul sovietic a declarat că va examina favorabil această problemă și va prezenta propuneri Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tratatul cu privire la relațiile dintre U.R.S.S. și R. D. Germană

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Președintele Republicii Democrate Germane,

călăuziți de dorința de a dezvolta o strînsă colaborare și de a consolida și pe viitor relațiile de prietenie dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană pe bază de egalitate în drepturi, respectare reciprocă a suveranității și neamestec în treburile interne,

ținînd seama de situația nouă care s-a creat în legătură cu intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris din anul 1954,

convinși că unirea eforturilor Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Germane în vederea menținerii și consolidării păcii internaționale și securității în Europa, precum și în vederea restabilirii unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat, și a reglementării pașnice pe bază de tratat cu Germania, corespunde intereselor popoarelor sovietic și german, ca și intereselor celorlalte popoare din Europa,

luînd în considerație obligațiile care revin Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Germane potrivit acordurilor internaționale existente, referitoare la Germania în ansamblu,

au hotărît să încheie prezentul Tratat și au numit ca împuterniciți ai lor:

din partea Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — pe N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.,

din partea Președintelui Republicii Democrate Germane — pe Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane,

care după ce au făcut schimb de împuterniciri, găsite în forma cuvenită și în deplină ordine, au căzut de acord asupra celor ce urmează:

Articolul 1

Părțile Contractante consemnează în mod solemn că relațiile dintre ele se bazează pe deplină egalitate în drepturi, respectarea reciprocă a suveranității și neamestec în treburile interne.

In conformitate cu aceasta, Republica Democrată Germană este liberă să adopte hotărîri în problemele de politică internă și externă care o privesc, inclusiv relațiile cu Republica Federală Germană, precum și dezvoltarea relațiilor, cu celelalte state.

Articolul 2

Părțile Contractante declară că sînt gata să participe în spiritul unei sincere colaborări la toate acțiunile internaționale care au drept țel asigurarea păcii și securității în Europa și în lumea întreagă și care sînt în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite.

In acest scop se vor consulta reciproc în toate problemele internaționale importante care privesc interesele celor două state, și vor lua toate măsurile posibile pentru a nu admite încălcarea păcii.

Articolul 3

In conformitate cu interesele celor două țări și conformîndu-se principiilor prieteniei, părțile contractante sînt de acord să dezvolte și să întărească legăturile economice, tehnico-științifice și culturale existente între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană, să-și acorde reciproc orice ajutor economic posibil și să înfăptuiască colaborarea economică și tehnico-științifică necesară.

Articolul 4

Trupele sovietice care se află în momentul de față pe teritoriul Republicii Democrate Germane, în conformitate cu acordurile internaționale existente, rămîn temporar în Republica Democrată Germană cu consimțămîntul guvernului ei, în condițiile care vor fi precizate printr-un acord suplimentar între guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Democrate Germane.

Trupele sovietice care se află temporar pe teritoriul Republicii Democrate Germane nu se vor amesteca în treburile interne ale Republicii Democrate Germane și în viața social-politică a țării.

Articolul 5

Părțile contractante sînt de acord că scopul lor principal este realizarea unei reglementări pașnice pentru întreaga Germanie pe calea tratativelor corespunzătoare. In conformitate cu aceasta ele vor întreprinde eforturile necesare pentru o reglementare pașnică pe bază de Tratat și pentru refacerea unității Germaniei pe baze pașnice și democrate.

Articolul 6

Tratatul va rămîne în vigoare pînă la refacerea unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat, sau atît timp cît părțile contractante nu vor fi ajuns la un acord cu privire la modificarea prezentului Tratat sau la încetarea acțiunii lui.

Articolul 7

Prezentul Tratat urmează să fie ratificat și va intra în vigoare din ziua schimbului instrumentelor de ratificare, care se va face la Berlin în cel mai scurt timp.

Intocmit la Moscova la 20 septembrie 1955, în două exemplare, fiecare din ele în limbile rusă și germană, ambele texte avînd aceeași putere.

Din împuternicirea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. BULGANIN

Din împuternicirea Președintelui Republicii Democrate Germane
OTTO GROTEWOHL

Reducerea forțelor armate ale R. P. Bulgaria

SOFIA 20 (Agerpres). A.T.B. transmite următorul comunicat al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria:

„Ținînd seama de faptul că în relațiile internaționale, mai cu seamă după conferința de la Geneva, s-a înregistrat o slăbire evidentă a încordării, și însuflețit de dorința de a contribui la continua îmbunătățire a situației internaționale, la întărirea păcii și încrederii între state, inclusiv a păcii și încrederii între țările peninsulei Balcanice, guvernul Republicii Populare Bulgaria a hotărît să reducă pînă la 31 decembrie 1955 efectivul forțelor armate ale Republicii Populare Bulgaria cu 18.000 soldați și ofițeri.

Fondurile, devenite disponibile prin această reducere a forțelor armate, vor fi folosite pentru construcția de case de locuit, pentru măsuri culturale și pentru amenajări.

Celor eliberați din rîndurile armatei li se va asigura de lucru la întreprinderile industriale, în instituții și în agricultură".

Sosirea la Helsinki a delegației guvernamentale finlandeze care a participat la tratativele de la Moscova

HELSINKI 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 septembrie s-a înapoiat la Helsinki, venind de la Moscova, președintele Republicii Finlandeze I. K. Paasikivi. Împreună cu I. K. Paasikivi au sosit primul ministru U. Kekkonen și celelalte persoane care l-au însoțit pe președinte, precum și V. Z. Lebedev, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Finlanda.

Deschiderea sesiunii Adunării generale a O.N.U.

NEW YORK 20 (Agerpres). — La New York s-a deschis cea de-a 10-a sesiune a Adunării generale a O.N.U. Cuvîntul introductiv a fost rostit de J. L. Luns, șeful delegației olandeze, în calitate de președinte al celei de-a 9-a sesiuni a Adunării generale a O.N.U. El a subliniat faptul că pentru prima oară Adunarea generală se întrunește într-o atmosferă favorabilă soluționării problemelor pe care le are în față.

A luat apoi cuvîntul V. M. Molotov, conducătorul delegației Uniunii Sovietice la cea de-a 10-a sesiune a Adunării generale a O.N.U. El a prezentat Adunării generale un proiect de rezoluție care prevede restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U.

In continuare a vorbit delegatul Statelor Unite Henry Cabot Lodge. El a prezentat o moțiune prin care cere Adunării generale să amîne examinarea problemei reprezentării Republicii Populare Chineze în O.N.U. în cursul acestei sesiuni.

După cuvîntul gomindanistului, reprezentantul Indiei, Menon, a subliniat că cea de-a 10-a sesiune a Adunării generale ar trebui să ia în considerare reprezentarea justă a Chinei.

A urmat la cuvînt reprezentantul R. P. Polone, Naszkovski, care a sprijinit rezoluția sovietică subliniind importanța ei pentru crearea unei atmosfere de încredere în relațiile internaționale.

Reprezentantul Birmaniei, James Barriton, a subliniat că numai reprezentanții R. P. Chineze „au dreptul să ocupe locul Chinei în Organizația Națiunilor Unite". În favoarea recunoașterii drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U. s-a pronunțat de asemenea conducătorul delegației R. Cehoslovace, Waclaw David.

Scurte știri

● Agenția France Presse anunță că luni, 19 septembrie, a avut loc la Washington prima ședință a experților însărcinați să pregătească viitoarea conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai Statelor Unite, Franței, Marii Britanii și Republicii Federale Germane, care va avea loc la New York, la 27 și 28 septembrie.

● După cum transmite agenția Associated Press, ministrul de Externe al Greciei, Ștefanopulos, a plecat luni spre New York pentru a expune personal problema Ciprului la noua sesiune a Adunării Generale O.N.U. Înainte de a părăsi Atena, Ștefanopulos a declarat că amînarea satisfacerii cerinței cipriotilor a avut pînă în prezent consecințe dezastruoase.

● La 19 septembrie, senatorul democrat american E. Kefauver, care vizitează în prezent Budapesta, a fost primit de Matyas Rakosi, prim secretar al C.C. al partidului celor ce muncesc din Ungaria și de Andras Hegedüs, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare. Oamenii de stat unguri au avut un schimb cordial de vederi cu senatorul american.

● După cum anunță agenția France Presse, „după numeroase consultări, Rașid Karame a reușit să formeze noul guvern al Libanului".

● Înainte de a pleca la New York, unde va participa la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. care s-a deschis marți, John Foster Dulles, secretarul departamentului de stat al S.U.A., a declarat ziariștilor că se așteaptă la o „sesiune bună".

● Agenția United Press anunță că la uzinele „General Motors" din Canada 17.000 de muncitori, membri ai Sindicatului unit al muncitorilor din industria de automobile, au declarat grevă.

● La 19 septembrie au sosit la Teheran, într-o vizită oficială președintele Turciei, Gelal Bayar, și persoanele care îl însoțesc.

După cum anunță corespondentul agenției Reuter, cu prilejul vizitei în Iran a delegației turce în frunte cu președintele Bayar, oamenii politici iranieni și turci vor discuta o serie de probleme militare și problema comunicațiilor.

● Agenția France Presse anunță că vicepreședintele Argentinei, Alberto Teiseiro și toți membrii guvernului Peron și-au prezentat de asemenea demisia.

Potrivit relatărilor agenției France Presse, știrea demisiei președintelui Peron „nu a provocat surprindere" la departamentul de stat al S.U.A., care a refuzat să facă comentarii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 7.60 10. Secția scrisori. Tel 7.99 91 TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS — 3452 — 52